

עלונדון Alondon

גיליון 267 // ראש השנה התשפ"ו // ספטמבר 2025

צבי קול

מפגש על בירה בין חמישה אבות מפינצ'לי הביא לעולם את אבאז,
להקת רוק אייטיז ישראלי ונוסטלגי, שמחברת את חברי הקהילה
בלונדון עם המולדת - גם אם לכמה שעות בודדות // עמ' 18

אוכלים עם כוכבים

מסע קולינרי ברחבי לונדון
בעקבות המסעדות החביבות
על אגדות המוזיקה // עמ' 28

קהילה מתגייסת

חברי הקהילה פתחו את הבית והלב
למען ישראלים שנקלעו למצוקה בלונדון
בעת מלחמת עם כלביא // עמ' 14

הרובוטים באים

בינה מלאכותית משנה את
כללי המשחק - האם אנחנו מוכנים
לחיים בצל המכונות? // עמ' 4

וגם... ילדים קטנים - שאלות גדולות ספריית פיג'מה עוזרת להורים להתמודד עם נושאים עמוקים // עמ' 24

EL AL

Shana Tova from EL AL

Wishing you a year
filled with health, joy
and peace

elal.com

דבר העורכת // ענת קורן

קוראות וקוראים יקרים,

החודשים האחרונים לא היו פשוטים. מאז הגיליון האחרון שיצא ביום העצמאות, זרמו מים רבים בתמזה, ובמקביל זרמו בלב כולנו גם דאגות, כאב ותחושת חוסר אונים בעקבות מתקפת הטיילים האיראנית על ישראל. הפעם, לצערנו, היו גם נדקים פיזיים ונפשיים. קשה לעכל את המציאות הזו מרחוק, במיוחד כששדות התעופה נסגרו ועשרות ישראלים נתקעו - כאן וגם בארץ - בלי יכולת לשוב הביתה.

נועה אבידן מסכמת את המחווה והתחושות של רבים שפעלו כאן בלונדון ביוני האחרון. ארגונים, יוזמות פרטיות, אנשים טובים באמצע הדרך שהתגייסו, תמכו, חיבקו - והזכירו לנו שוב את הכוח של קהילה מאוחדת. לצד זאת, תיעוד של פעילות בלתי פוסקת של מחאות ועצרות תמיכה בישראל, בקריאה לשחרור החטופים. הכתבה המרכזית שלנו, שכתבה וצילמה דודי זוהר, מפגישה מוזיקאים ישראלים עם אבני הדרך של מעבר החצייה המפורסם - זה שמופיע על עטיפת האלבום האייקוני של הביטלס, Abbey Road. זו דוגמה חיה לכך שהקהילה שלנו ממשיכה לגדול ולהתפתח, וכך צמחה מתוכה לאחרונה להקת "אבאז". רוצים לדעת איך הכול התחיל, ואיך הם משלבים בין משפחה, קריירה והופעות? דפדפו לעמודי האמצע. הביטלס, אגב, זוכים להתייחסות נוספת ומיוחדת בכתבות של אורית לב ועומר לוגסי. עוד בגיליון: אימרת הנדלמן סמית בשיחה מרתקת עם הבמאי הישראלי-לונדוני אהרון קשלס, חובב הדאנר הג'יימס-בונדי, על האפשרות ש-2025 הבא יהיה משלנו. איך מגיבים ברשתות החברתיות? איתמר גם סוקר את השינויים במסעדות ישראליות בלונדון ושואל, האם המטבח הפלסטיני הוא הטרנד החדש?

ונחזור להתחלה. את הגיליון פותחת כתבה של אילן כהן על השינויים שמביאה איתה הטכנולוגיה לחינוך, תעסוקה וחיי היומיום. אילן מציג מבט מפוכח על עולם שבו מכונות לוקחות חלק הולך וגדל בהחלטות, ומזמין אותנו לחשוב מחדש על הדרך שבה אנחנו מתכננים את העתיד. בסיום הגיליון תמצאו מדריך אירועים מורחב, שכתבו נועה אבידן, ברי כהן וכלנית שכנר לאופר - עם המלצות להצגות, תערוכות ומופעים לחודשים הקרובים.

ובנימה אישית - אני מאוד אוהבת לקבל בדואר בכל חודש ספרי ילדים באנגלית בנושאים שקרובים לליבנו. שני הספרים עליהם כתבה שושן רוזנטל בגיליון זה בדיוק הגיעו, והקראתי אותם לנכדי המתוקים - בני ארבע ושנה וחצי. מדובר ביוזמה מקסימה של ספריית PJ, שמחברת משפחות יהודיות לתכנים עשירים, ערכיים ומלאי רגש. ממליצה לכם בחום להתחבר למיזם ולהיות חלק מהמורשת שלנו לילדים ולנכדים.

ולבסוף, משהו מהלב. בתוך כל הרעש שמסביב, אנחנו פשוט רוצים רגע של שקט. רגע שבו אפשר לקרוא משהו שמרגיש קרוב, אנושי, אמיתי. אני חנו מגזין קהילתי, כזה שלא מנסה ליישר קו אלא דווקא לחבק את השוני - את הדעות, את הרגשות, את הפינות הקטנות שמרכיבות את הפסיפס של המקום הזה שאנחנו קוראים לו בית.

יש פה כל כך הרבה טוב - לפעמים נסתר, לפעמים בוחק - והוא מצליח לגעת בלב, גם כשהוא קצת עייף. אם הצלחנו להעלות חיוך, ואם מישהו הרגיש דמעה קטנה של אור וגאווה - אז עשינו את שלנו. את הפוליטיקה נשאיר רגע בצד, ונחפש את מה שמאחד. לפחות כאן, יש לנו את הזכות לבחור בזה.

קריאה מהנה, חגים ומועדים לשמחה - ובשורות טובות.

שלכם,

ענת קורן

• מו"ל ועורכת ראשית: ענת קורן anat@alondon.net

• מו"ל ומנהל פרויקטים: חן לב lev@alondon.net

• עזרה בעריכה: נועה אבידן, יעל רמות

• עיצוב גרפי: יעל רמות titanya261@gmail.com

• מנהלת ועורכת האתר: נועה אבידן noa@alondon.net

• פרסום: sales@alondon.net

• מודעות: זיוה לוי ziva@alondon.net • דפוס: Indyprint

• כתיבים ומשתתפים בגיליון זה: נועה אבידן, דנה אבן חן, מתן בר נוי, הרב שניאור גליצנשטיין, איתמר הנדלמן סמית, דודי זוהר, אריק יהלומי, אילן כהן, ברי כהן, אורית לב, עומר לוגסי, חיה לנגרמן, זיוה'לה לוי, שי קורן, מנואלה רטהאוס אלפר, שושן רוזנטל, כלנית שכנר לאופר

• בשער: להקת אבאז על מעבר החצייה המפורסם ב-Abbey Road • צילום: דודי זוהר

• כל הזכויות בגיליון זה ובאתר שמורות: Alondon Communications Ltd.

• info@alondon.net • www.alondon.net

תוכן המודעות, כתבות תוכן מקדם ותוכן פרסומי, באחריות המפרסמים בלבד.

תוכן

6

בונד, ג'יימס בונד.
בצבעי כחול לבן

4

הבינה המלכותית.
אויב או ידיד?

10

הביטלס. לא רק מוזיקה,
אלא גם חוש מפותח לנדל"ן

8

שאלות נפוצות.
הישראלי נודד בתפוצות

14

עם כלביא - ויש גם לביאות
שנרתמו בשטח

12

מהוזה לחוזה.
סיור חדש בעקבות בלפור

18

הפאפאס בלי המאמאס. ככה
מעלים את פינצ'לי על המפה

16

אירועי תמיכה.
ממשיכים לצעוד ולמחות

23

נשים בלבן. הקונספט
שמחבר קהילות נשים בעולם

20

היינו, ראינו ושיתפנו.
זיוה'לה מתעדת

25

שינוי בהנהגה. הצופים
ממשיכים להבעיר את
מדורת השבט

24

איך מתנצלים. סיפורים
לילדים לימים הנוראים

28

סיור אוכל. איפה בלונדון
אוכלים כוכבי המוזיקה

26

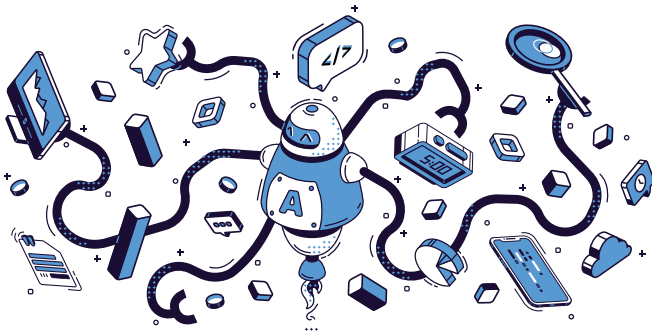
מטבח פוליטי. הטעם נשאר -
השם משתנה

30

לונדון מציגה. המדריך המלא למוזיקה, תיאטרון ואומנות בלי הפסקה

הבינה המלאכותית והעתיד: שאלות שחייבים לשאול עכשיו

בעולמנו המשתנה בקצב מסחרר, משתנות גם ההגדרות שלנו לזהות, יציבות וביטחון. כיצד תיראה חברה שבה מכונה מחליפה יד-אדם ב-99% מהמשרות בשוק?

”אם מדינות מתקשות לפקח אפילו על פלטפורמות פשוטות, כיצד יתמודדו עם מערכות בינה מלאכותית שאין להן שליטה עליהן?”

אינטליגנציה, גם כסף עלול לאבד משמעות. כיצד ניתן להבטיח עתיד כלכלי במציאות כזו?

• **פוליטיקה, ביטחון ואנטישמיות** - בינה מלאכותית משנה גם את המרחב הפוליטי. סרטוני דיפ פייק חותרים תחת אמון בבחירות. תעמולה הופכת זולה, חדה וממוקדת. עבור משפחות יהודיות בלונדון ומחוצה לה קיים סיכון מוחשי של אנטישמיות מוגברת. שנאה יכולה להיות מיוצרת ומופצת בקנה מידה עצום. אם מדינות מתקשות לפקח אפילו על פלטפורמות פשוטות, כיצד יתמודדו עם מערכות בינה מלאכותית שאין להן שליטה עליהן? האם החיים בלונדון בטוחים יותר מישראל כאשר הטכנולוגיה מעצימה עוינות בכל מקום?

• **משמעות ותכלית** - אם העבודה נעלמת, נעלם גם המבנה שהיא מספקת לחיים. במשך דורות הקריירה נתנה זהות, משמעות וסדר חברתי. מה יקרה כאשר מיליארדים יעמדו מול ריק של אבטלה? כבר כיום רבים מתקשים עם פרישה מוקדמת. כיצד נלמד את ילדינו להיות בעולם שבו ייתכן שאין קריירה כלל - או שבו המכונה ולא האדם קובעת את כיוון ההתקדמות?

חלון הזדמנויות צר

הסיכונים עצומים. למשפחות המתכננות חינוך, קריירה ויציבות - השאלות חדות מתמיד. האם נכון עדיין לשלם עבור אוניברסיטה יוקרתית? האם מדעים מדויקים מספיקים, או שצריך להתרכז רק במדעים עמוקים באמת? האם ניתן להסתמך על ממשלות שיבנו רשת ביטחון, או שחובה על כל משפחה לבטח ולהכין את עצמה? האמת היא שכל עוד אנו נמצאים בין בינה צרה לבינה כללית - השאלות הללו קריטיות. הן מעצבות את הדרך שבה אנו מתכננים, משקיעים ומחנכים. אבל אם תופיע סופר אינטליגנציה - ורבים טוענים שזה רק עניין של זמן - ייתכן שכל התוכניות הללו בטלות. בנקודה הזאת, בני אדם כבר לא ינהלו את העולם. ובינתיים, המוטיבציה ברורה: לא להניח שהעתיד ייראה כמו העבר. להטיל ספק בכל הנחת מוצא - על עבודה, על אוניברסיטאות, על יציבות. להכין את הילדים לא רק בידע אלא גם בגמישות ובחוסן. ולהבין שהסכנה האמיתית היא אדישות. העולם משתנה מהר מהדמיון, והמשפחות שיביטו למציאות בעיניים יהיו אלה עם הסיכוי הגבוה ביותר לשרוד.

* **אילן כהן LLB/BA, MBA, MSc - עוסק ביועץ כלכלי ואסטרטגי.**

לקוראים שמשתמשים או שמעו על צ'אט GPT, כבר היום ניתן לראות את הסימנים של שינוי טקטוני. גל פיתורים בחברות טכנולוגיה בכל העולם. תפקידי ג'וניור ובוגרי אוניברסיטאות נעלמים בשקט. בתי ספר מתקשים להגדיר מחדש את תפקידם כאשר תלמידים יכולים להגיש עבודות שנכתבו ברובן על ידי מכונה. משרות שהיוו בעבר מקפצה לקריירות כמו משפט, חשבונאות, עיתונאות או תכנות נמצאות בלחץ הולך וגובר. משפחות שבנו את ביטחון על חינוך ותארים מתחילות להרגיש שהקרקע נשמטת. הבינה המלאכותית אינה תיאוריה רחוקה. היא משנה את שוק העבודה ואת כיתות הלימוד כבר היום. מערכות קיימות יכולות, אם ייושמו במלואן, להחליף עד 60% מהמשרות בצווארון לבן. רבים מהחוקרים ואפילו מנהלי החברות עצמם מעריכים שבתוך שלוש עד חמש שנים תוכל הטכנולוגיה לאיים על 99% מהעיסוקים. זה אינו מדע בדיוני. זו שאלה קיומית: כיצד תיראה חברה שבה כמעט אף עבודה אינה זקוקה עוד לאדם?

כדי להבין את גודל הסיכון, חשוב להבחין בין שלושה שלבים עיקריים:

בינה צרה (Narrow AI) - מערכות המתמחות במשימה אחת כמו שחמט, תרגום או קיפול חלבונים. כבר היום הן עולות על בני אדם בתחומים רבים.

בינה כללית (AGI) - מערכות היכולות ללמוד ולפעול במגוון רחב של תחומים בדומה לאדם. שווקי החיזוי ומנהלי המעבדות צופים שנגיע לכך עד סוף העשור.

סופר אינטליגנציה - רמה חכמה מכל בני האדם בכל תחום. אם נגיע אליה, כל השאלות על חינוך, קריירה או ביטחון כלכלי מתבטלות. סופר אינטליגנציה היא בלתי נשלטת ואינה ניתנת לחיזוי.

סיכונים שצריך להציב במרכז

• **תעסוקה והכנסה** - המודל הישן של ללמוד, לרכוש תואר ולעלות בסולם הקריירה הולך ומתרוקן. אם כבר עכשיו ניתן להחליף 60% מהעבודות במחשב, איזה תפקיד נותר לבוגר צעיר? כתיבת קוד, ניסוח חוזים, הכנת מצגות וניתוחים פיננסיים - הכול ניתן לביצוע מהיר וזול יותר על ידי מכונה. ואם בתוך חמש שנים גם 99% מהמשרות יהיו ניתנות לאוטומציה, מהי בכלל משמעות ההסבה המקצועית? להסב לאן - אם גם האינטליגנציה עצמה ניתנת לאוטומציה. השאלה שהורים חייבים לשאול: האם המקצועות שעליהם ביססנו חיים שלמים יתקיימו עוד עשור?

• **חינוך ואוניברסיטאות** - בתי ספר כבר נאבקים. מורה אנושי מתקשה מול מורה דיגיטלי המותאם אישית לכל תלמיד. העבודות הכתובות מאבדות ערך כהוכחה לידע. עבור הורים, השאלה חריפה יותר: האם תואר מאוקספורד או קיימברידג' - בעלות של מעל מאה אלף ליש"ט - עדיין מצדיק את עצמו? כן, האוניברסיטאות המובילות מציעות רשת קשרים, מיתוג ויתרונות בהגירה. אבל אם מעסיקים מחפשים הוכחות ליכולת עבודה משולבת AI ולא לתעודת על נייר - האם יוקרה לבדה מספיקה? ואפילו בתוך תחומי ה-STEM. אם תכנות שגרתי, הנדסה ורפואה אבחוניית עוברים לאוטומציה - האם מדעים מדויקים בלבד מס' פיקים? אולי רק מדעים עמוקים באמת - פיזיקה, ביטכנולוגיה ומחקר מעמיק בגבולות המדע - יחזיקו ערך אנושי לאורך זמן, עד שגם שם תשתלט סופר אינטליגנציה. השאלה העקרונית: האם כדאי עדיין לדחוף את ילדינו לאוניברסיטה יוקרתית, או לדרוש הכשרה מעשית במעבדות AI ובמחקר יישומי?

• **יציבות וכלכלה** - הבטחת השפע נשמעת מפתה - סחורות ושירותים בזול, כמעט בחינם. אך לפני השפע יגיע הזעזוע. גל פיתורים גדול קודם לכלכלה משגשגת. משפחות המבוססות על משכורת אחת ייפגעו במיוחד. ממשלות מדברות על ההכנסה בסיסית אוניברסלית, אך כמעט ואין תוכנית רצינית. מה קורה אם המשרות נעלמות מהר יותר מהפתרונות? ובתרחיש של סופר

הבית הישראלי של משרד העלייה והקליטה מאחל לכם

שנה טובה ומתוקה!

הבית הישראלי של משרד העלייה והקליטה מספק ייעוץ והכוונה למתעניינים באפשרויות השיבה ארצה ומעניק ליווי אישי בתכנון חזרה.

בנוסף הבית הישראלי שומר על קשר עם הקהילה הישראלית ע"י קיום אירועים בהם ניתן ביטוי לזהות הישראלית, בסביבה דוברת עברית.

רוצים לקחת חלק בפעילות שלנו?

חפשו אותנו בפייסבוק: Israeli House London

ובמייל: israelihouse@london.mfa.gov.il

טלפון: 020-7957-9554

אגודת ידידי אוניברסיטת תל אביב בבריטניה מאחלת לכולם שנה טובה!

Illai Gescheit, Founding Partner of Gescheit & Partners

Yaara Gooner, Head of Design at LabTech London & **Dr. Dafna Goor**, Marketing Professor at London Business School

Filmmaker **Maya Dreifuss**, Professor & Head of the Film Production department at TAU's Steve Tisch School of Film and Television

Are you a TAU alum living in the UK? Join us now!

Join our growing alumni community, stay up-to-date with the latest news & events, and network with fellow alumni by scanning the QR code or visiting taustrust.org.

For more information contact **Lilach Sonin Keshales**: alumni@tau-trust.co.uk Tel: 02074468790

TAU Alumni United Kingdom

@TAUTrust

telavivuniversitytrust

Tel Aviv University Trust - UK

בונד משלנו?

השמועות סביב זהות השחקן הבא שימלא את נעלי המצוחצחות של 007 מעוררות סערה, במיוחד האפשרות שיהיה ממוצא יהודי - מה שגרר תגובות אנטי-ישראליות ברשתות. שיחה עם הבמאי הישראלי-לונדוני אהרן קשלס

סדרת ג'יימס בונד ניצבת בפני שינוי משמעותי. ביוני האחרון נרשמה רעידת אדמה בתעשיית הקולנוע הבריטית והעולמית: אמזון הודיעה כי הבמאי הקנדי עטור הפרסים דני וילנב יוביל את הסרט הבא בסדרת ג'יימס בונד. רק מעטים מהגיבורים הקולנועיים מל-וויים את הקהל במשך יותר מ-60 שנה. בונד, בעל הרישיון להרוג, הפיע לראשונה ב-1962 בסרט "ד"ר נו" בכיכובו של שון קונרי, ומאז הפך לאייקון של גיבור פעולה אלגנטי ומעורר מחלוקת. כעת, גל שמועות על זהות הבונד הבא סוחף את הרשתות החברתיות, במיוחד לנוכח האפשרות שהשחקן הבא שישלם את המרגל הבריטי יהיה יהודי.

סקסיזם ומרטיני מנוער

דמותו של בונד, כפי שעוצבה בספריו של איאן פלמינג, הייתה מעין תגובה בריטית לבלש האמריקאי הקשוח מספריהם של ריימונד צ'נדלר ודאשיל האמט. אך היה זה שון קונרי, הבונד הקולנועי הראשון והקלאסי ביותר, שהעניק לדמות את חניה ואת הקריצה הקומית שלה. בעקבותיו הגיעו שחקנים שונים, שלכל אחד מהם היה סגנון ייחודי: רוג'ר מור המצועצע מעט, טימותי דלטון הרציני, ג'ורג' לזנבי החד-פעמי ופירס ברוסנן הבלתי ניתן לעצירה. עם השנים, הסדרה החלה להיחשב לבעייתית יותר ויותר - בשל ההתנהגות הסקסיסטית של בונד, ייצוג הנשים, האויבים הסטריאוטיפיים וכמובן האידיאולוגיה הבריטית הקולוניאלית שנשדרה בעלילות הסרטים. כניסתו של דניאל קרייג לנעליים האלגנטיות של בונד בשנת 2006 עם הסרט "קזינו רויאל" סימנה אתחול מחדש לדמות ולסדרה. בונד של קרייג היה פחות חלקלק ויותר אנושי - גבר פגיע, בודד ולעיתים אכזרי. ב"קזינו רויאל" יש אפילו סצנה שבה הוא בוכה. סרטיו של קרייג ("סקייפול", "ספקטר", "לא זמן למות") התמודדו עם שאלות קיומיות רציניות, אולי רציניות מדי.

אהרן קשלס, במאי ישראלי שחי בלונדון בשבע השנים האחרונות וחובב גדול של הסדרה והז'אנר, סבור שהבחירה בוילנב מעניינת: "אין ספק שהבחירה בדני וילנב היא הצהרת כוונות. ממש כמו הבחירה בסם מנדס, שביים בעבר סרטים כמו 'אמריקן ביוטי' ו'1917', וביים את 'סקייפול' ו'ספקטר', או קרי פוקונגה ('בלש אמיתי') שביים את 'לא זמן למות' - גם הם היו הצהרות. הרצון הוא להדביק ותקן 'איכות' לפרנצ'יז פופולרי עתיק יומין. מבין כל הבמאים שפועלים כיום, וילנב נמצא בפסגת הפירמידה של יוצרים שמסוגלים לקבל לידיהם קניין רוחני רגיש ומורכב כמו 'חו' לית' וליצור להיט שישביע את רצון המעריצים והמבקרים כאחד. 'ועדיין, נשאלת השאלה - האם ג'יימס בונד זקוק לבמאי כמו וילנב? לדעת, אחד הבמאים הטובים ביותר בתולדות הסדרה הוא דווקא מרטין קמפבל. במאי מקצוען, נטול יומרות, שכיר חרב במובן החיובי, שאיתחל פעמיים את הפרנצ'יז כשזה הגיע לנקודות שפלי: בפעם הראשונה עם פירס ברוסנן ב'גולדן איי', ובפעם השנייה עם דניאל קרייג ב'קזינו רויאל'. ברוחו, קמפבל הכי קרוב לבמאים שעבדו עם קונרי ומור בראשית דרכם."

יש תחושה שהבחירה בוילנב עשויה לשנות את הכיוון שאילו תלך הסדרה - או להפוך את וילנב מבמאי בעל מעמד של "אוסר" ליצור מסחרי גרידא.

"שים לב שאמזון אינה מאפשרת לו לקבוע את הקאט הסופי של הסרט. מדובר בסעיף משמעותי בחוזה, שמעי-ביר את ההחלטה על הגרסה הסופית לידי האולפנים. וילנב יודע ביכולתו לגשר בין חזונו האמנותי לבין דרישות התעשייה, ואינו סבור שאמזון שכרה אותו כדי לדכא את רוחו. מה גם שוילנב אינו כותב את התסריט - התפקיד הזה שייך ככל הנראה לסטיבן נייט, היוצר של 'כנופיות בירמינגהם' ו'גיבורים

סוררים". זו אולי הבשורה הגדולה ביותר עבור מעריצי בונד: תסריטאי שנולד למשימה, עם יכולת פנומנלית לשלב אקשן והומור. יהיה מעניין לראות אם וילנב יוכל להתמודד עם יצירה שדורשת גם הבנה קומית. אחרי ארבעה סרטים כבדים בכיכובו של דניאל קרייג, נדמה שהעולם צמא להרפתקה קלילה ברוח ימים עברו.

"השיח סביב זהותו של בונד הבא חושף שוב את המתח בין ייצוג יהודי בתרבות הפופולרית לבין עמדות פוליטיות טעונות בזירה הבינלאומית"

זה גם יהיה הסרט הראשון שלא יופק על ידי המפיקים המיקוריים (או צאצאיהם), אלא על ידי אמזון - חיבור שנשמע מעט חשוד, לא?

"אני לא חושב כך. הזכויות על בונד שוות הון, והמפיקים הקודמים ניהלו את הסדרה ביד קשה, מה שהוביל למבוי סתום. סביר שאמזון תנסה למנוף את ההצלחה הפוטנציאלית של הסרט הבא לטובת סדרות וסרטי המשך שיזרמו ישירות לפלטפורמה שלה. ואם לא תלמד את הלקח שמארוול לומדת עכשיו - גם היא עלולה לשחוק את המותג עד שיעלמו הצופים."

הנקודה היהודית

כעת, לאחר פרישתו של קרייג, הסדרה ניצבת בצומת דרכים. האם בונד יכול להישאר רלוונטי בעולם שבו אידיאליים גברים משתנים, וגיבורי פעולה מתבקשים להיות יותר פגיעים מאשר מושלמים? האם הקהל יוכל לאמץ בונד חדש שהוא פחות מיתוס ויותר אדם? במובנים רבים, עתידה של הסדרה תלוי ביכולתה להמציא את עצמה מחדש מבלי לאבד את מה שהפך אותה לאייקון תרבותי. אם תמשיך לייצר סרטים רווחיים, חכמים ואסתטיים - ייתכן שבונד יישאר איתנו לעוד עשורים רבים. אך אם תיתקע בעבר, היא עלולה להפוך לזיכרון נוסטלגי ולא רלוונטי. **כלומר, מה יהיה הבונד הבא? הספקולציות משתוללות. יש לך הערכה כלשהי?**

"אני קורא כמון את חרושת השמועות. זה משחק שמתנהל כבר שנים. אין לי ניחוש. צומח דור נהדר של שחקנים בריטים בימים

מעורר התרגשות לצד תגובה ציבורית
חרפה. אהרן טיילורג'ונסון
צילום:
John Bauld, Wikimedia Commons

מעריך גדול של הסדרה והז'אנר. אהרן קשלים. צילום: גיורא ביח

באופן כללי, אתה חושב שסדרת הסרטים הזו - שהיא הארוכה בהיסטוריה, למיטב ידיעתי - עדיין רלוונטית, או שמא עדיף לחשוב שהדמות באמת מתה בסרט האחרון של קרייג?
"אני מודה שלא חשבתי שהרעיון להרוג את ג'יימס בונד היה מוצלח. לא כי אסור להרוג אותו - אולי בקונסטלציה מסוימת זה מעשה אמיץ וחתרני - אבל חמשת הסרטים שבהם הופיע קרייג היו כל כך שונים ומשונים, שהניסיון לחבר אותם ליחידה עלילתית אחת לקח את הדמות למחוזות שפחות מתאימים לה, ולבסוף גם הכניס אותה לפינה חשוכה. האתגר של וילנב ונייט יהיה לחבר את הצעירים למותג. וילנב כבר הוכיח שהוא יודע לעשות את זה עם 'חולית'. לא פוסל מהלך דומה גם בליהוק. כפי שהביא את טימותי שאלמה וזנדאיה ל'חולית', הוא עשוי להביא דור צעיר לסדרת בונד. אני חושב שמעולם לא ראינו בונד צעיר באמת - כזה שעושה את צעדיו הראשונים. גלגול חדש. 007 חדש."

אלה. אני חושב שת'אאו ג'יימס יכול להיות בחירה מעניינת - הוא משלב את הקשיחות של שון קונרי עם קריצת העין של רוג'ר מור. אם הבחירה בוילנב עוררה התרגשות בקרב חובבי קולנוע, הרי שהשמועות על מועמד ממוצא יהודי לתפקיד הסוכן האייקוני 007 הציתו גל תגובות מעורבות - כולל ביקורת אנטי-ישראלית חריפה ברשתות החברתיות. השיח סביב זהותו של בונד הבא חושף שוב את המתח בין ייצוג יהודי בתרבות הפופולרית לבין עמדות פוליטיות טעונות בדירה הבינלאומית. השמועה על אהרן טיילורג'ונסון עוררה התרגשות וגם עוררה כעס - עד כדי תגובה ציבורית חריפה. אתה חושב שיכול לבוא יום ונראה באמת ג'יימס בונד יהודי? "ראה, כדי לראות ג'יימס בונד יהודי, אנחנו צריכים גם סיפור מקורות על אימא יהודיה. ליהוק שחקן שמוצאו יהודי לא הופך את הדמות ליהודית. גם הריסון פורד בעל שורשים יהודיים, אבל מעולם לא חשבתי על אינדיאנה ג'ונס או האן סולו כגיבורים יהודיים. נהפוך הוא."

צוות שלוחת לונדון של מזרחי-טפחות מאחל לכם
שנה של שגשוג - בפיננסים, בקהילה ובנשמה.
שנה של החלטות נבונות, רגעים שמחים, והכי חשוב - תקווה.
לשקט בישראל, לשובם של החטופים, וללב שממשיך לפעום
בשני קצוות הים.

שנה טובה ומתוקה,

מזרחי-טפחות - שלוחת לונדון

UMTB London branch, 30 Old Broad Street, London EC2N 1HQ

T: 020 7448 0600 | F: 020 7448 0610 | umb.main@umb.co.uk | www.umb.co.uk

Authorised and regulated by the bank of Israel, Authorised by the prudential Regulation. Subject to regulation by the financial conduct Authority and limited regulation by the prudential Regulation Authority. Authority Details about the extent of our regulation by the prudential regulation authority are available from us on request.

MIZRAHI TEFAHOT

מה באמת חשוב לדעת לקראת מעבר לאנגליה?

ילדים גם נהנים מטיפול שנייה בחינם, כולל אור דנט, וגם מבדיקות ראיינה ומשקפיים. NHS לא כולל ביטוח רפואי מורחב, אבל אפשר לרכוש ביטוח פרטי - ובמקומות עבודה רבים זה כבר חלק מתנאי ההעסקה. בנוסף, מערכת החיסונים הבריטית שונה מזו שבישראל, אז כדאי להביא את פנקס החיסונים ולעדכן אותו מול ה-GP המקומי.

רישום לבתי ספר אילו מסמכים צריך?

כדי לרשום את הילדים לבית ספר בלונדון, תצטרכו ויזת שהייה חוקית וכתובת קבועה עם רישום תושבות בעירייה. בבתי ספר יסודיים ציבוריים אין צורך בתעודות מהארץ, אך בבתי ספר על-יסודיים ייתכן שביקשו גיליונות ציונים, במיוחד בשנים של בחינות גמר. בבתי ספר פרטיים הדרישות מחמירות יותר - לרוב מבקשים תעודות ואף עורכים מבחני כניסה. תעודת לידה מתורגמת לאנגלית נדרשת במצבים מסוימים, ופנקס חיסונים אינו דרוש לרישום, שכן אין בבריטניה חובת חיסונים כללית וזה אינו תנאי לרישום לגן או בית ספר.

עלות המחיה - למה לצפות?

השכירות היא ההוצאה הגדולה ביותר, ולעיתים מגיעה לחצי מהשכר החדושי. מעבר לשכר הדירה, משפחות עם משכורת אחת וילדים בגיל גן פרטי, עלולות להתמודד עם הוצאה בסך כ-£2,000 נוספים בחודש לשבוע מלא בגן. מגיל שלוש יש סבי סוד חלקן, וברגע שהילדים נכנסים לבית ספר - אין עלות כלל. מחירי המזון, הביגוד והוצאות הילדים - לרוב נמוכים יותר מאשר בישראל. התחבורה הציבורית אמנם לא זולה, אבל יעילה מאוד. מגורים סמוך לתחנת טיוב מאפשרים לוותר על רכב ולחסוך אלפי פאונדים בשנה - על דלק, ביטוח וחניה. גם הפנאי משתלם: מוזיאונים, תערוכות ופארקים בחינם, לצד חוגים, קייטנות וחדרי כושר במחירים נוחים. העיר מציעה שפע של בילויים - גם בלי לשבור את קופת החיסכון.

טיפ חשוב: העריכו מראש את התקציב המשפחתי לפני חיפוש דירה. בדיקות הרקע כוללות הערכה של היכולת הכלכלית לעמוד בתשלומים. יוקר המחיה הוא עניין סובייקטיבי - לכן כדאי להיעזר באנשי מקצוע ולא להסתמך רק על חוויות של אחרים.

ומה לגבי אנטישמיות?

הנושא הזה עולה שוב ושוב - בתקשורת, במדיה החברתית, ובשיחות עם חברים. לרוב הוא מלווה בכותרות דרמטיות והרבה חשש. כן, יש עלייה בדיווחים בעולם, אבל המציאות בלונדון שונה. אני כאמא לילדים מסתובבת חופשי, מדברת עברית, עונדת מגן דוד - ומעולם לא נתקלתי במבטים עוינים. להפך, קיבלתי חיבוק ותמיכה.

ערנות תמיד נדרשת, אבל אין צורך להיכנס לפאניקה. הקהילה היהודית בלונדון גדולה, מגוונת ובטוחה - עם בתי ספר יהודיים, בתי כנסת, חנויות כשרות ואירועים קהילתיים. אז כן, חשוב להיות מודעים, אבל גם חשוב לא לתת לפחד לנהל את ההחלטות שלכם. המעבר לאנגליה הוא הזדמנות - לא רק לשינוי גיאוגרפי, אלא גם לפתיחת דלתות חדשות. ואם תתכוננו נכון, הוא יכול להיות גם התחלה מרגשת, בטוחה ומדויקת.

*** דנה אבן-חן מנכ"לית מייסדת Easy LandOn Ltd**
חברת ייעוץ ותמיכה ברילוקיישן לאנגליה
www.easylondon.co.uk

לעבור מדינה זה לא רק לארז מזוודות - זה לארז חיים שלמים. אנגליה קורצת להרבה ישראלים בזכות השפה, התרבות, ההזדמנויות - וגם מזג האוויר שתמיד יש מה להתלונן עליו. אבל רגע לפני שקופצים על הטיסה, מגיעות השאלות הגדולות: איפה נגור? איך נושמים את הילדים לבית ספר? האם נרגיש בטוחים?

אחרי שנים של ליווי משפחות, זוגות ובודדים במסע הרילוקיישן, הבנתי שיש שאלות שחוזרות שוב ושוב - לא משנה מי אתם או מאיפה אתם מתחילים. אז במקום שתעברו את זה לבד, ריכזתי כאן את כל מה שחשוב לדעת לפני שעושים את הצעד הגדול. כדי שתוכלו להתחיל את הפרק החדש שלכם באנגליה עם ביטחון, בהירות - ואולי אפילו חיוך קטן.

חיפוש דירה

איך עושים את זה נכון?

סוכנויות מקומיות הן הדרך הבטוחה להתחיל. בשונה מישראל, שכר הטרחה משולם על ידי בעלי הנכס ולא על ידי הדיירים. לעומת זאת, חיפוש דירה דרך קבוצות פייסבוק או וואטסאפ עלול לחשוף אתכם לרמאויות - ויש לא מעט כאלה. עד שתכירו את השוק ותדעו לזהות נורות אדומות, מומלץ להיעזר באנשי מקצוע. בחירת אזור מגורים היא עניין אישי מאוד. גם אם אתם מתייעצים עם אנשים דרים ברשת, קחו בחשבון שמה שמתאים להם לא בהכרח יתאים לכם. רוב האנשים לא מכירים שום דבר מעבר לאזור שבו הם גרים - וזה לא תמיד מדד אובייקטיבי. טיפ חשוב: נכסים נכנסים לשוק 6-8 שבועות לפני מועד הכניסה, ותהליך ההשכרה נמשך לרוב כשלושה שבועות. גם אם הדירה זמינה "מיידי" - אל תצפו להיכנס מחר בבוקר.

פתיחת חשבון בנק

זה לא מסובך כמו שחושבים.

הרבה אנשים בטוחים שאי אפשר לשכור דירה בלי שיהיה להם קודם חשבון בנק מקומי. אז קודם כל - תנשמו. זה ממש לא תנאי סף, ויש פתרונות פשוטים גם בלי זה. ואם כבר מדברים על פתיחת חשבון - אין באמת הבדל מהותי בין הבנקים באנגליה כשמדובר בחשבון פרטי. אפשר לבחור בבנק אינטרנטי, או פשוט להיכנס לסניף בהיי סטריט הקרוב לביתכם ולסגור עניין.

מה כן חשוב לדעת? פתיחת חשבון מתבצעת רק כשאתם פיזית במדינה. כמעט ואין אפשרות אמיתית לעשות את זה מרחוק, גם אם שמעתם על מישהו שהצליח - מדובר במקרים נדירים מאוד, עם נסיבות מאוד ספציפיות (או מזל). כדי לפתוח חשבון תצטרכו להציג ויזה בתוקף והוכחת מגורים - לרוב ע"י הצגת חשבון ארנונה, אנרגיה או מים על שמכם. בחלק מהוויזות אפשר גם להשתמש במכתב מהמעסיק או מהאוניברסיטה, וזה בהחלט יכול להקל על התהליך. והבשורה הטובה? אחרי שפתחתם את החשבון הראשון, השאר כבר הרבה יותר פשוט.

שירות רפואי

פשוט ונגיש!

שירותי הבריאות הציבוריים באנגליה מנוהלים על ידי ה-NHS, והם זמינים לכל מי שמתגורר במדינה כחוק - ואפילו לתיירים. הצעד הראשון הוא להירשם לרופא משפחה (GP), שממנו תקבלו הפניות למומחים, בדיקות וטיפולים. אין צורך בכרטיס מגנטי או מספר אישי - המערכת מזהה אתכם לפי שם, תאריך לידה וכתובת.

השירות כולל הכל: מבדיקות שגרתיות ועד לידות ואשפוזים. מעבר לאגרה ששולמה כחלק מהוויזה, אין עלויות נוספות - למעט תרופות מרשם.

ילדים עד גיל 18, נשים בהריון, פנסיונרים, בעלי הכנסה נמוכה וחולים כרוניים - פטורים מתשלום על תרופות.

אוזן קשבת בלונדון

העלייה באנטישמיות, המרחק מהמשפחה והמאבק במחלת הסרטן - כל אלה מובילים יותר ויותר ישראלים לפנות ל-Chai Cancer Care לתמיכה בחולי סרטן ובני משפחתם. השיחה בעברית הופכת לעוגן של ביטחון ושייכות

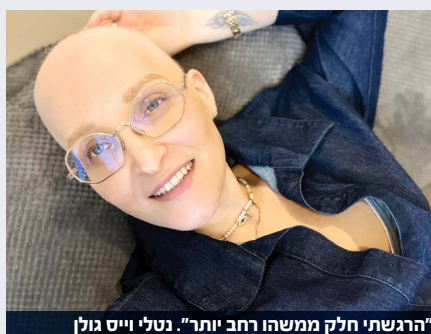
צילום: Chai Cancer Care

העברית מעניקה תחושת הקלה אדירה. טל שרייבמן, פסיכותרפסטית דוברת עברית; ויקטוריה פורטנו, מנכ"לית לית Chai

**לא צריך לחפש מילים
באנגלית, לא צריך להסביר
מה זה "מילואים", "שירות
לאומי" או "יום הזיכרון".
התרבות משותפת, והטיפול
יכול להתמקד ברגש עצמו**

"הרגשתי חלק ממשוה רחב יותר". נטלי וייס גולן

שחיה בלונדון, אלא חלק ממשוה רחב יותר. זה מה שהחזיק אותי."

מה כולל הסיוע?

המספרים מרשימים: מדי שנה מתקיימות ב-Chai כ-22 אלף פגישות עם מטופלים ובני משפחותיהם. אחד מכל שלושה מהמטופלים הוא מתחת לגיל 50, ו-40% מכלל הפגישות מוקדשות לקהל הצעיר יחסית. הארגון מציע כ-10 שירותים שונים, בהם טיפול רגשי ופסיכולוגי (באנגלית ובעברית), קבוצות תמיכה למשפחות ולילדים, תרפיות משלימות כמו דיקור, רפלקסולוגיה ויוגה, סד' נאות יצירה, תכשיטנות ואמנות, וכן הדרכה והכוונה בה תמצאות במערכת הבריאות הבריטית. הייחוד של Chai הוא הגישה המשפחתית: השירותים ניתנים מגיל שלוש ועד גיל 99, ולעיתים לארבעה דורות באותה משפחה. אחת הסיבות לעלייה במספר הפונים הישראלים קשורה גם לאווירה הציבורית בבריטניה. לצד הדאגה לבריאות, רבים מעשי בהבנת מערכת הבריאות הבריטית, מה-GP ועד ה-NHS. השירותים הללו מאפשרים לישראלים להישאר במקום בו הם חיים, מבלי לוותר על תחושת שייכות וביטחון.

טל שרייבמן, פסיכותרפסטית ופסיכותרפסטית באמי נות דוברת עברית שעובדת בארגון Chai בשש השנים האחרונות, מספרת: "שמתי לב לעלייה עקבית במספר הפונים דוברי העברית. קשה לקבוע אם הדבר נובע מכך שיותר ישראלים נחשפים לשירותי Chai או מצורך הולך וגדל בטיפול רגשי בעברית מאז ה'ז באוקטובר והאירועים הממשתיים בישראל. עם זאת, מאז אותו מועד אני מבחינה בשינוי משמעותי בחשיבות הטיפול לית - שכתב נוספת של עומק רגשי וחרדה מוגברת". היא מוסיפה: "פונים רבים המתמודדים עם סרטן או

עם אובדן נושאים גם דאגה עמוקה לשלומם של בני משפחותיהם".

בדבריה על חשיבות הצוות המטפל דובר העברית היא מסבירה: "לדבר בשפת האם במהלך טיפול הוא כלי עוצמתי במיוחד. זה מאפשר למטופלים לבטא את עצמם באופן חופשי יותר ולהגיע למקומות רגשיים עמוקים יותר. עבור המטופלים הישראלים שלי, זה מעבר לשפה; מדובר גם בהקשר תרבותי משותף. כשמישהו מזכיר מקום, מוסד או אירוע לאומי בישראל - אין צורך להסביר את הרקע. קיימת הבנה מובנת מאליה שמאפשרת לנו להגיע ישירות לליבת החוויה הרגשית".

אורי, בשנות ה-40 לחייו, הוא אב ישראלי שאשתו היהודייה-בריטית, חנה, אובחנה עם סרטן זמן קצר לאחר לידת תינוקם. כאשר אשתו נפטרה בשנת 2024, פנה אורי ליועץ ישראלי ב-Chai. "ברגעים הקשים ביותר", הוא מספר, "הרגשתי שאני חייב לדבר עם מישהו שמבין את הראש שלי. לא רק את המילים, את הישראליות עצמה. הדאגה למשפחה בארץ, הפחד מהחדשות, הלחץ הכלכלי, הכול ביחד". לדבריו, Chai סיפקה לו מקום לפרוק, לקבל כלים להתמודדות עם הילדים ולהמשיך את השגרה. "בלי התמיכה שלהם, לא הייתי מצליח להחזיק את הכל - הבית, העבודה, המשפחה. הם נתנו לי אוויר לנשימה". גם נטלי וייס גולן, בת 38 ואם לשניים, התמודדה עם דילמה דומה לאחר שאובחנה בסרטן השד ב-2022. "המחשבה הראשונה הייתה לחזור לישראל, להיות קרובה למשפחה", היא מספרת. "אבל אז הכרתי את Chai. קיבלתי טיפול, דיקור, השתתפתי בסדנאות - ובעיקר הרגשתי שאני לא לבד". היא מספרת כי Chai העניק לה לא רק כלים להתמודדות עם המחלה, אלא גם תחושת קהילה. "פתאום לא הרגשתי עוד 'ישראלית

בשנים האחרונות מתרחש שינוי שקט אבל משמעותי בקהילת הישראלים בבריטניה. לצד החיים בלונדון, מנצ'סטר, לידס וגולדו, מתברר כי יש שירות אחד שהפך לעוגן אמיתי עבור מי שנאלצים להתמודד עם הרגעים הקשים ביותר בחיים - אבחנה של סרטן במשפחה. זהו Chai Cancer Care, הארגון המוביל בקהילה היהודית בבריטניה שמעניק טיפול ותמיכה לחולי סרטן ולבני משפחותיהם.

אם בעבר היו אלה בעיקר יהודים בריטים שנעדרו בשירי תי Chai, כיום נרשמת עלייה ברורה במספר הישראלים שפונים לארגון. חלקם הגיעו לבריטניה ללימודים או עבודה, אחרים הקימו כאן משפחות - ופתאום מצאו את עצמם מתמודדים עם מחלה קשה, רחוק מהבית וממשפחה תומכת.

כיום חיים בבריטניה כ-60 אלף ישראלים, בעיקר בלונדון ובערים גדולות בצפון. חלקם משתלבים בקהילה היהודית המקומית, אך רבים מרגישים "בין העולמות" - לא לגמרי מקומיים, לא לגמרי תיירים. כאשר מתמודדים עם מחלה קשה, תחושת הבידוד הזו מתעצמת. "בישראל יש את אמא, את האחים, את החברים שיכולים לקפוץ עם סיר מרק או לקחת את הילדים. כאן - היינו לבד". מספר אחת המתמודדות.

אחד היתרונות הגדולים של Chai מציעה הוא מערך של מטופלים דוברי עברית. עבור ישראלים שחיים בבריטניה, זו לא רק שאלה של נוחות. זהו כלי טיפולי ממשי שמאפשר להגיע למקומות רגשיים עמוקים יותר. הם מספרים כי עצם האפשרות לדבר בשפת האם משנה את האווירה בחדר. לא צריך לחפש מילים באנגלית, לא צריך להסביר מה זה "מילואים", "שירות לאומי" או "יום הזיכרון". ההבנה היא מיידית, התרבות משותפת, והטיפול יכול להתמקד ברגש עצמו.

בין סרטן לאירועי אוקטובר

מאז אירועי 7 באוקטובר והמלחמה המתמשכת בישראל, עולה הצורך עוד יותר. הדאגה למשפחות בארץ, תחושת הריחוק מהבית והאווירה הציבורית בבריטניה - כל אלו נכנסים אל חדר הטיפול. לדבר בעברית, עם מי שמבין את ההקשר התרבותי, נותן למטופלים תחושת הקלה אדירה.

עבור רבים מהישראלים, המחלה איננה מתרחשת בואוברים. לצד התמודדות עם טיפולים רפואיים, כאב ואובדן, תמיד קיימת גם הדאגה לישראל. לא מעט מהמטופלים סיפרו כי חשבו ברצינות לחזור לישראל, רק כדי להיות קרובים למשפחה בשעת משבר.

אבל אז נכנס Chai לתמונה: טיפול רגשי, קבוצות תמיכה, תרפיות משלימות כמו דיקור או אמנות, וגם סיוע מעשי בהבנת מערכת הבריאות הבריטית, מה-GP ועד ה-NHS. השירותים הללו מאפשרים לישראלים להישאר במקום בו הם חיים, מבלי לוותר על תחושת שייכות וביטחון.

טל שרייבמן, פסיכותרפסטית ופסיכותרפסטית באמי נות דוברת עברית שעובדת בארגון Chai בשש השנים האחרונות, מספרת: "שמתי לב לעלייה עקבית במספר הפונים דוברי העברית. קשה לקבוע אם הדבר נובע מכך שיותר ישראלים נחשפים לשירותי Chai או מצורך הולך וגדל בטיפול רגשי בעברית מאז ה'ז באוקטובר והאירועים הממשתיים בישראל. עם זאת, מאז אותו מועד אני מבחינה בשינוי משמעותי בחשיבות הטיפול לית - שכתב נוספת של עומק רגשי וחרדה מוגברת". היא מוסיפה: "פונים רבים המתמודדים עם סרטן או

הביטלס אימפריה - מהבמה לאחוזות ומהשירים לנכסי נדל"ן

כיצד ארבעת חברי הלהקה המיתולוגית מליברפול הפכו את הצלחתם המוזיקלית להשקעות חכמות בנדל"ן, והשאירו אחריהם מורשת כלכלית ותרבותית שממשיכה להשפיע עד היום

השקעה בה היא המשך ישיר של סיפור הצלחה. ליברפול

אבני דרך בתרבות הבריטית.
סטורברי פילדס, פני ליין
והבית בו גדל ג'ון לנון
צילום: ענת קורן

צמודי הקרקע בעיר נרכשים היום על ידי משקיעים מבריטניה וגם מישראל, שמבינים את הפוטנציאל של עיר המתחדשת כל הזמן. הקשר בין הביטלס לנדל"ן בליברפול מקבל משמעות נוספת כשחושבים על התיירות. מיליוני מבקרים מגיעים לעיר בכל שנה בעקבות המורשת של הלהקה, ומזרימים הון משמעותי לעסקים מקומיים. חלק מהביקוש הזה מתורגם גם לעלייה בערך נכסי נדל"ן בעיר. משקיעים מבינים כי העיר אינה רק מקום מגורים, אלא גם מוקד בינלאומי שקשור קשר ישיר לאחת הלהקות המצליחות בהיסטוריה.

בסופו של דבר, הסיפור של הביטלס בעולם הנדל"ן הוא סיפור על ראייה ארוכת טווח. בין אם מדובר באחוזת מפוארת בסאנינגדייל, בית עירוני בלונדון או אחוזת ויקטוריאנית בהנלי און ת'מ' - כל אחד מהם בחר להגן על הונו באמצעות נכסי נדל"ן. החיבור לליברפול ולבתים צמודי הקרקע בעיר מזכיר לנו כי השקעות חכמות אינן שמורות רק לאומנים בעלי הון עתק, אלא לכל משקיע שמבין את ערכו של נכס מוחשי שנשאר לאורך זמן. המסקנה ברורה. הביטלס הותירו אחריהם לא רק מורשת מוזיקלית, אלא גם מורשת נדל"נית. הנכסים שבבעלותם הפכו לאבני דרך בתרבות הבריטית ומקור השראה למשקיעים בכל העולם. ליברפול מצדה ממשיכה להוכיח כי השקעה בבתים צמודי קרקע בעיר היא לא רק מהלך כלכלי נכון, אלא גם המשך ישיר של סיפור הצלחה שמתחיל בלהקה הקטנה שהגיעה משם וכבשה את העולם. ●

<https://www.nadlan-liverpool.co.il/> *

כשמדברים על הביטלס, עולות מיד התמונות המוכרות מהופעות סוערות ומנגינות שהפכו לנכסי צאן ברזל. המוזיקה שפרצה את גבולות בריטניה והגיעה לכל פינה בעולם העניקה לארבעת הצעירים מליברפול הצלחה אדירה והון כלכלי חסר תקדים לתקופתו. לצד ההצלחה האמנותית, הם הפגינו גם תבונה פיננסית והשקיעו חלק משמעותי מהונם בנדל"ן ברחבי אנגליה. חלק מהנכסים שרכשו הפכו לאייקונים בזכות עצמם, והשפעתם חורגת הרבה מעבר לתחום המוזיקה.

ג'ון לנון היה אולי הבולט שבהם בכל הקשור לרכישת נכסים יוקרתיים. בשנת 1969 רכש את אחוזת Tittenhurst Park בסאנינגדייל, במחוז ברקשייר. מדובר באחוזת מהממה שהי מונה-עשרה ששופצה והורחבה לאורך השנים, וכללה אגמים מלאכותיים, גנים רחבי ידיים ואולמות מרשימים. לנון לא הסתפק בבית יוקרתי, אלא הפך אותו למוקד יצירה כאשר הקליט שם את האלבום Imagine, שהפך להמנון בינלאומי לשלום. השיר לוב בין אמנות לנדל"ן בא לידי ביטוי מלא באחוזתו זו, שהייתה בית מגורים, השקעה כלכלית וגם סמל תרבותי. בהמשך נמכר הנכס לריגו סטאר, שהסב אותו לסטודיו הקלטות פרטי בשם Startling Studios. תחת ניהולו שימש המקום להקלטות של אמנים רבים, וכך נכס נדל"ן פרטי הפך למרכז תרבותי משמעותי. פול מקרטני נחשב תמיד לאיש שקול מבחינה עסקית. הוא השקיע חלק גדול מהונו בנכסי נדל"ן בלונדון ובכפר. ביתו הידוע בשכונת St. John's Wood נמצא במרחק הליכה מהמעבר המפורסם על דרך Abbey Road, שהפך לאתר עלייה לרגל למיליוני מעריצים (וגם מכבד אצלנו בשער). לצד נכס זה, רכש מקרטני גם אחוזות כפריות באנגליה, בהן במחוזות אסקס ואסקס. חלק מהנכסים שימשו לו כבתים פרטיים לחיים הרחק מההמולה העירונית, וחלקם שימשו כהשקעה שנושאת פירות עד היום. ערכי הנדל"ן באנגליה עלו בעקבות לאורך עשרות השנים האחרונות, וכך הפכו השקעותיו של מקרטני למנוע כלכלי נוסף עבורו.

ג'ורג' האריסון בחר בדרך מעט שונה אך לא פחות מרשימה. הוא רכש את Friar Park - אחוזת ויקטוריאנית עצומת ממדים בהנלי און ת'מ'. האחוזת כללה מאות חדרים וגנים מורכבים בעיצוב ייחודי. האריסון השקיע משאבים עצומים בשיקום ושימור המבנה והגנים, והפך את המקום לביתו הראשי עד מותו בשנת 2001. Friar Park איננה רק בית מגורים, אלא גם יצירת אמנות אדריכלית שממשיכה למשוך עניין רב מצד הציבור והתקשורת. זהו נכס נדל"ני בעל ערך היסטורי ותרבותי מהמעלה הראשונה. ריגו סטאר מצדו לא הסתפק בבעלות על Tittenhurst Park. במהלך השנים הוא רכש נכסים נוספים באנגליה וגם בארצות הברית, והוכיח כי השקעה בנדל"ן איננה רק תחביב, אלא חלק בלתי נפרד מתפיסת העולם הכלכלית שלו.

ליברפול כמודל מניב

ההשקעות של חברי הביטלס בנדל"ן אינן מנותקות מהמקום שממנו צמחו. העיר ליברפול היא לא רק עיר הולדתם, אלא גם דוגמה חיה להתפתחות שוק הנדל"ן הבריטי. בעוד חברי הלהקה פנו לנכסי יוקרה בדרום אנגליה ובאזורים כפריים, ליברפול עצמה הפכה במשך השנים ליעד מרכזי למשקיעים מקומיים ובינלאומיים. אחד התחומים הבולטים בעיר הוא הבתים צמודי הקרקע, הידועים גם כטרסות - שורות של בתים שנבנו במקור עבור מעמד הפועלים, אך עם השנים הפכו לנכסי השקעה מבוקשים.

בליברפול ניתן לראות כיצד בתים אלו משמשים דור חדש של משקיעים, בדיוק כפי שחברי הביטלס ידעו לזהות את הערך של נדל"ן בזמנם. בעוד שלונדון נחשבת לשוק יקר מאוד, עם מחירים גבוהים שלוב נדיר של מחירים נגישים ותשואות גבוהות. רבים מהבתים

בס"ד

KINGS WORLD & International Shipping

We pack, move & relocate homes and businesses Worldwide.
Door to door service Worldwide, Air, Land and Sea.

שנה טובה ומתוקה לכל לקוחותינו!

Shipping to Israel

אנחנו מתמחים בהעברות לארץ וממנה,
בכל רחבי אירופה, ארה"ב ובעולם מזה **40 שנה!**
ביצענו את מספר ההעברות הגדול ביותר לישראל
מכל חברה אחרת עד היום.

אין לנו מתחרים ברמת ביצוע העבודה משני צידי ההובלה.

שירותי אריזה, אחסנה ותובלה בינלאומיים,
שירות עמילי מכס, שילוח וניהול מטענים
בים, ביבשה ובאוויר!

**שירות מקצועי
ברמה בינלאומית.**

Tel: 020 8338 3999 / 020 8371 4103

Fax: 020 8338 3990 / 020 8343 2956 Mobile: 07973 641907

email: moving@kingsremovals.com www.kingsremovals.com

LONDON ברוך מובילי תבל

ציונות בלונדון: סיור בין חלום למציאות

בין שדות תעופה סגורים לטילים חותכים -
כך צמחה יוזמה חינוכית חדשה מתוך
הקהילה הישראלית בממלכה

סיור מועדון IBC בעקבות
הצהרת בלפור, בהדרכתו
של בועז טל.
צילום: באדיבות IBC

ממלאים ואקום חינוכי.
מתן בר נוי, השגרירה ציפי חוטובלי,
שר העלייה והקליטה, אופיר סופר
ומיכאל דוכן, ראש מטה שר העלייה
והקליטה, עם המדריך, בועז טל,
בפילוט לסיור החדש

ההר המרכזי, ועל הפתרון הבריטי המפורסם: לא להחליט. איך
במקביל להצהרת בלפור ניתנו הבטחות לשלטי הערבי ונוצר
כאוס מערכתי. כבר אז, האבות המייסדים הסכימו לתוכנית
חלוקה, וזוהי על חלק מהאדמה, מתוך רצון לשלום וכמיהה
לכינון מדינה.

הרצל הציע את הקמת מדינה יהודית עצמאית בארץ ישראל
כפתרון לשאלת היהודים ולגלי האנטישמיות, אך הוא עצמו לא
מימש את הרעיון - הדבר קרה בהמשך. באמצעות פטנט של
ד"ר חיים ויצמן להתססת אצטון במלחמת העולם נפתחו דלתות
לפגישות, לדיונים, למהלכים פוליטיים וליוזמות. עם סיום המנדט
הבריטי דעך כוכבו של ויצמן בממלכה, ובן-גוריון התגלה כמנהיג
שקיבל החלטות גורליות: הקמת צה"ל, הכרזת המדינה וכינון
הכנסת. אבל עליו כבר תשמעו בפרק הבא, כשתחזרו לישראל
וילדיכם יעשו עלייה.

הזמנה מהלב

הסיור עדיין בשלבי הרצה. בינתיים השתתפו בפילוט חלקי
שר העלייה והקליטה, אופיר סופר, והשגרירה, ציפי חוטובלי.
בקרב נצא בפרסום בכל הרשתות ונשמח שגם אתם, הקהילה
הישראלית החשובה, תביעו אמן, תתלבשו חם, ותבואו לחוויה
ציונית וחינוכית עם כל המשפחה.

ההרשמה תתבצע דרך אתר ההסתדרות הציונית העולמית,
בהשתתפות סמלית. כחלק מצרכי הביטחון לא נוכל לשתף
במסלול מראש, מסלול הסיור יימסר לנרשמים בלבד, ערב הסיור.
ועד שניפגש בדרכים, בשם התנועה הציונית נאחל ליהודי לונדון
והסביבה: שכל החטופים יחזרו מיד, שלא נדע עוד מלחמה,
שיהיה שלום גם בין אחים, ושתהיה לנו שנה טובה ומתוקה -
מלאה בשגרה. ●

*** הכותב הוא נציג הנהלת ההסתדרות הציונית העולמית
בבריטניה ואירופה.**

קצת יותר משנה וחצי בשליחות, הילדים כבר מק'
שקשים באנגלית, אפילו ילד חדש (שישי בלי עין
הרע) הצטרף למשפחה. כל כך הרבה השתנה ורק
המציאות שלנו, הישראלים, מרגישה כאילו היא עור
מדת במקום. שלא נאמר: תקועה. לאן שלא נסובב
את הסיפור, די ברור שעד שלא יסתיים אירוע החטופים, קשה
להרגיש טוב ולהנות כבדרך של שגרה.

לילה אחד, השמיים נסגרים בן רגע וכולנו נושאים תפילה שטייסינו
האמיצים ישלימו את המשמיה ויחזרו מאיראן הרחוקה. בוקר
עם טלפונים היסטריים לבית, לוודא שההורים נכנסו למקלט -
למרות שזה "רק" טיל בליסטי תימני ששוגר למרכז הארץ. לא
משהו שאמור להטריד אותנו, נכון?

כותרת פוש באפליקציה: כוחותינו פועלים בשומרון, בלבנון,
בסוריה ובגבול הדרום. עבור כל אזרח של מדינה אחרת זו מל'
חמת עולם שלישית, אבל אצלנו, הצברים מלאי הקוצים, מתנגן
בראש שירים כמו: "החיילים המסכנים ששוכבים עכשיו בבוץ"
ו"הבטחתם יונה עלה של זית" - עוד מהחורף של '73.

במציאות הזו, כשהלב מתעורר כל בוקר שם - אם בכלל הצליח
לישון - נשאר רק לשטוף פנים, למתוח את השרירים, לחייך בכוח
למראה ולבחור בדרך של עשייה.

ציונות מתחת לפנס

לאורך השנה, צוות ההסתדרות הציונית העולמית בשיתוף ארגון
נים חשובים בממלכה קיים עצרות, כנסים ואירועים רבים. ועדיין,
משהו הרגיש חסר. לעיתים, כך מסתבר, את הדברים הטובים
באמת - אלה שנותנים סיפוק ומשמעות - לא צריך לחפש מעבר
להרים. הם ממש כאן, מתחת לפנס.

לפני כמה חודשים נחתה אצלי הזמנה מאורית איל'פייביש
ומועדון IBC: "סיור ציוני בממלכה" בהדרכתו של בועז טל,
ישראלי-לונדוני שמכיר כל פינה בעיר. כמי שנכנס 90 שנה אחרי
לנעלי של חיים ויצמן לתפקיד נציג ההסתדרות הציונית העולמית
לממלכה, ראיתי הזדמנות פז. צירפתי חלק מהילדים הבוגרים
(כדי להוריד עומס מהבית), לקחתי שקיות במבה - ויצאנו לחקור
את הפעילות הציונית באנגליה של שנות ה-30.

הסיור היה מרתק. למדנו על ד"ר חיים ויצמן, על בלפור וצ'רצ'יל,
על חברויות ובגידות, על כספים וקהילה. הבנתי שיש ואקום
שמשאיר מקום לסיור חינוכי, ערכי ולימודי - שיסביר מה קרה
כאן, בממלכה, בימים שבהם מדינת ישראל עוד לא הייתה
על המפה.

גייסנו מנהל פרויקטים ומדריכים, ויצרנו סיור שמספר את הסיפור
שבין באזל והרצל - לירושלים ובן גוריון. 50 שנות ציונות בממלכה,
עם דיפלומטיה ציבורית סזיפית - אבל ברמה הכי גבוהה.

הסיור עובר בנקודות משמעותיות: רחוב Great Russell מספר
77, ליד המוזיאון הבריטי - שם היו המשדרים הראשונים של
המוסדות הלאומיים; פיקדילי וסיפור משפחת רוטשילד; חנויות
הבוטיק של מייפיר ודיוני תוכנית החלוקה; הבית של בלפור -
שם מרגש לקרוא את מילות ההצהרה על המדרגות ולחשוב מה
היתה עוצמתה ומה היה אילו לא ניתנה, ועוד ועוד.

למרות שהסיור עוסק במה שהיה, הוא מייצר תשתית לדיון על
המציאות היום. איך אתגרים מדיניים, חברתיים וביטחוניים הם סולם
לצמיחה - גם כאשר באותו רגע זה נראה חסר סיכוי להצלחה.
כאן, בבריטניה, ז'בוטינסקי ובן גוריון לדוגמה, יריבים פוליטיים,
ישבו יחדיו, נשאו ונתנו, והגיעו להסכמה על אחדות לאומית.
הסכם שאמנם לא מומש, אך מהווה ירושה לא כתובה. החובה
לשבת, לדבר, ולמצוא מכנה משותף.

הסיור גם מספר על ההתנגשות בין ערבים ליהודים, על שדרת

צו פיוס לשנה מתוקה

כיצד ניתן להפוך יריבות להבנה ושיתוף פעולה גם בחיי היום-יום שלנו

כל אחד ואחת מאיתנו עומד במקום מסוים בחיים - משפחה, עבודה, חברה. ושם בדיוק נמצאת השליחות שלו. כמו שנאמר בישיעהו: **"אִישׁ אֶת רְעֵהוּ יְעֹזֶר, וּלְאָחִיו יֵאמֶר חֵזֶק"**.

"בעידן של אגו, תחרות ושסעים, התורה מציעה מסלול אחר: להתגבר צעד אחר צעד על הפערים, עד שנגיע לשותפות אמיתית"

נאחל לכל הקהילה הישראלית בלונדון, כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה, שלום על ישראל וגאולה שלימה! ●

* בית חב"ד הישראלי
Chabadisraelicentre.co.uk

בספר בראשית ששה תיאורים על יריבויות קשות אך כל אחת מהם הסתיימה בסוף יותר אופטימי. קין והבל התחילו ברצח. יצחק וישמעאל נפרדו לדרכם, ונפגשו רק בלוויה של אביהם. יעקב ועשו התחבקו אחרי עשרים שנה של נתק. יוסף ואחיו התקדמו עוד צעד - במקום לנקום, יוסף סלח להם ואף דאג לכלכל אותם. יהודה ותמר הוסיפו רובד חדש: הכרה בטעות ולקחת אחריות.

בסיומו של ספר בראשית מופיע הצמד אפרים ומנשה - אחים ראשונים בלי קנאה. יעקב שם את יד ימינו על הצעיר אפרים, ומנשה, הבכור, מקבל זאת בלי מחאה. כאן נוצר מודל חדש: אחווה בלי תחרות. ואז, בספר שמות, מופיעים משה ואהרן. כאן כבר לא מדובר בהיעדר קנאה, אלא בשמחה אמיתית בהצלחת הזולת. אהרן רואה את משה אחיו הצעיר נבחר להנהיג - ושמח בלב שלם. זו אולי פסגת הפיוס: לא רק לסלוח, אלא לשמוח בשמחת האחר.

המסע הזה, מרצח האח הראשון ועד אחווה טהורה, רלוונטי במיוחד עבורנו, כאן ועכשיו. בעידן של אגו, תחרות ושסעים, התורה מציעה מסלול אחר: להתגבר צעד אחר צעד על הפערים, עד שנגיע לשותפות אמיתית. וכאן נכנסת תקיעת השופר של ראש השנה. הצליל הגולמי הזה הוא לא מנגינה מוזיקלית, אלא קריאה פנימית. צעקת הנשמה ממקום טהור ונקי. קריאה של נאמנות וציות אינסופיים לבורא, ושל ענווה והכלה כלפי השליחות שקיבלנו ממנו.

שופר ותשלך בפארק

חווית חג לכל המשפחה

יום שלישי | 23/09/2025 | 17:00

GOLDERS HILL PARK
ליד האגם בשער הכניסה הקרוב ל - W Heath Rd

בקשת משאלות לשנה טובה	שמיעת תקיעת שופר
אמירת תשלך	הפתעה לילדים

ותפילה מיוחדת לזכות החטופים, החיילים והפצועים

CHABADISRAELICENTRE.CO.UK

שנה טובה ומתוקה! הרב שניאור וחנו גליצנשטיין, בית חב"ד הישראלי

ישראלים למען ישראלים: שותפות של טוב לב

חיבוק קהילתי
מארגון טוג'ר באחד
מאירועי התמיכה
המשותפים שארגנו.
צילום: נועה אבידן

טיפול רגשי ורגע של שקט

בזמן שרבים התמודדו עם חרדה, געגועים וחוסר שינה, נפתחו גם קווי עזרה מיוחדים. ארגון **רעים בלונדון** הפעיל מפגשי תמיכה קבוצתיים וטיפול פרטני, בהובלת פסיכולוגים קליניים, עובדים סוציאליים ומטפלים ישראלים מוסמכים בבריטניה. המפגשים נועדו לתת מענה למצבי חרדה, תחושת חוסר אונים וגעגוע כאב למשפחה ולחברים בארץ.

פלטפורמה ייעודית לשיחות עזרה ראשונה נפשית בעברית, בחינם, הופעלה בהתנדבות על ידי אנשי טיפול מוסמכים. כל ישראלי שחש מצוקה יכול היה להיכנס ללינק, למלא שאלון קצר ולקבל מענה אישי.

"לצד תחושת חוסר האונים והגעגועים למשפחה בארץ, התגלתה קהילה ישראלית תומכת, חמה ומאורגנת, שהצליחה להפוך את המצוקה לחיבוק"

המרכז הקהילתי **JW3** בלונדון פתח חללי עבודה עם אינטרנט, קפטריה כשרה ואווירה נעימה - עבור מי שנוקד לשקט, למסגרת או פשוט למקום לשבת בו. החללים האלה אפשרו לישראלים לשלב עבודה עם הפוגה נפשית, במקום שמרגיש כמו בית שני.

יוזמות פרטיות וקהילתיות

גם יוזמות פרטיות צצו במהירות. מדריכת הטילים **הלודדה** הציעה סיורים מודרכים באזורים שקטים של העיר, בקונספט "שלם כפי יכולתך" - מפלט קטן לנפש.

ארגון **טוג'ר** תפקד כרשת ביטחון חברתית רחבה: תיאום עזרה, פתרונות דיור, סיוע יומיומי ואירועי קהילה שנתנו חיבוק חברתי בתוך הבלגן.

שירות **JDoc365** סיפק פתרונות מהירים לחידוש מרשמים רפואיים, מבלי צורך לצאת מהבית או להמתין בתורים ארוכים, פתרון קריטי עבור מי שנשארו ללא גישה למערכת הבריאות. אירוע התרמה מוזיקלי התקיים למען ארגונים ישראלים שפוּעלים בשטח, כמו מגן דוד אדום ובית הלוחם. האירוע הזמין את הקהילה לתמוך ולחזק את מי שעובדים ללא הפסקה למען כולם.

החוויות האישיות

שחר אלטר, בת 25, נתקעה בלונדון שבוע ויום מעבר למה שתכננה. משפחה יהודית מקומית סייעה לה ולבן זוגה עם לינה, אך לדבריה הם חוו חוסר אונים ואי ודאות. הם ניסו להיעזר

מתנדבים, בתי חב"ד ומיזמים פרטיים הפכו את העיר הזרה לבית עבור ישראלים שנקלעו למצוקה בעקבות מלחמת עם כלביא

המלחמה האחרונה בישראל תפסה את כולנו לא מוכנים. מאות ישראלים מטיילים, אנשי עסקים, סטודנטים ומשפחות בחופשה מצאו את עצמם תקועים בלונדון, כשישראל השמיים נסגרים שוב ושוב, הטיסות מתבטלות, והחשש גובר ממה שקורה בבית. הם הגיעו לעיר לסוף שבוע, חופשה קצרה או ביקור עבר דה - ונאלצו להישאר שבועות ארוכים, במציאות שבה כל ניסיון לחזור הביתה נתקל בקשיים בירוקרטיים וכלכליים.

לצד תחושת חוסר האונים והגעגועים למשפחה בארץ, הם גילו גם דבר אחר: קהילה ישראלית תומכת, חמה ומאורגנת, שהצליחה להפוך את המצוקה לחיבוק. בתוך שעות, נולדה רשת ספונטנית ומרשימה של פרויקטים ויוזמות קהילתיות, שהפכו את לונדון, העיר הזרה, למקום עם טעם של בית.

ממידע למיטה חמה

עם ביטול החוזר של טיסות חילוץ, רבים נתקעו ללא מקום לינה נוסף, ולעיתים גם ללא אמצעים כספיים. קבוצת וואטסאפ בשם "תקועים בלונדון - מטיילים וסטודנטים" הפכה לפלטפורמה מרכזית לאיתור מיטות פנויות, בתים מארחים, פתרונות הסעה והתארגנויות ספונטניות. מתנדבים לקחו על עצמם לנהל את הקבוצה, לרכז מידע על זמינות חדרים והסעות, ולעדכן אונליין על טיסות חילוץ אפשריות ודרכי הגעה לשדה התעופה.

"הבית הישראלי" של משרד העלייה והקליטה בלונדון, הקים מוקד סיוע טלפוני ופרונטלי, שנועד לספק מידע על טיסות חילוץ וסיוע בירוקרטי למי שנותר בלי מענה. בתי חב"ד בלונדון פתחו את שעריהם 24 שעות ביממה, סיפקו לינה זמנית, ארוחות שבת בתחושה ביתית, תמיכה רוחנית והכוונה במצבי חירום. רבים מהתקועים תיארו את הרגעים הראשונים בהם הגיעו לאולם בית חב"ד, והבינו שמישהו דואג להם.

הסוכנות היהודית וההסתדרות הציונית העולמית פעלו יחד להקמת חמ"ל מידע, מוקד טלפוני ונציגים פיזיים בבתי חב"ד ובמוקדים מרכזיים. המוקד חיבר בין עשרות משפחות וסטודנטים למקומות לינה זמינים, ויצר תיאומים מול הקונסוליה הישראלית בלונדון.

סטודנטים ישראלים בלונדון הקימו מיזם ספונטני: כל מי שיוכל היה לארח, פרסם בקבוצת וואטסאפ ייעודית בשם "סטודנטים מארחים ישראלים תקועים בלונדון". בתוך שעות, עשרות מיטות הוצעו לישראלים שעמדו ברחוב עם מזוודה ואין לאן ללכת. המיזם פעל גם דרך **UJS** - איגוד הסטודנטים היהודיים בבריטניה, שסייע בתיאום ובפרסום.

אוכל, קהילה ומשפחתיות

בתי הכנסת של **United Synagogue**, יחד עם קהילת יהודי ברנט, פתחו את שעריהם לאירוח ארוחות שבת וחג, וחילקו סלי מזון כשרים לישראלים שנשארו בעיר למתוכם. קהילת **Israeli Mums in London**, קהילת האימהות הישראליות, יצרה מרחבי משחק פתוחים לתינוקות וילדים קטנים, חילקה ציוד תינוקות חסר כמו חיתולים, מגבונים ותחליפי חלב, והשאילה עגלות ומושבי בטיחות לרכב.

מסעדת **מזל** המיתולוגית, שהפכה למעין שגרירות ישראלית בלונדון, פתחה את הלב והדלת לכל ישראלי שנתקע בעיר. מנת פלאפל חמה וחלב, עם כל הטעמים והניחוחות המוכרים, הייתה הרבה יותר מאוכל - היא הייתה טעם של בית.

ומה עושה מי שאין לו?
מטוס ההרקולס של ה-RAF
שחילץ את נועה בודנר מישראל
בעיגול: נועה בודנר לפני
העלייה למטוס החילוץ

בקבוצות ווטסאפ, אך חששו מהתקה ליות יהודיות לאחר ששמעו קריאות אנטישמיות ברחוב. גם כרטיס החילוץ שלהם דרך אל על בוטל, ובסופו של דבר הם מצאו טיסה בחברה זרה. "זה מאוד קשה לחשוב על המשפחה שכרגע במקלטים, על חברים שהוקפצו לצבא, על חברים שנפגעה להם השכונה בנס ציונה, ועל חברים במד"א שבוכים כבר מהמצב של אנשים."

"לונדון מאוד יקרה, ואנחנו זוג צעיר שתכנן טיול של שבוע, וזה התארך. לא היה לנו גב חוץ מהמשפחה שעזרה, וגם להם היה קשה כי הם היו במלחמה והעבודות נעצרו, אז הרגשנו לא נעים."

השחקנית **נועה בודנר**, אזרחית בריטית וישראלית, נתקעה בארץ דווקא כשהגיעה במיוחד ליום הולדת משפחתי. טיסותיה דרך ארקיע ובריטיש איירווייז בוטלו ברגע, והכרטיסים החדשים עלו פי כמה. היא נעזרה בקבוצות ווטסאפ ובקונסוליה הבריטית, ואף הוצע לה להצטרף לאוטובוס חילוץ פולני, אך היא סירבה לעזוב את משפחתה.

לאחר לחצים מול הקונסוליה, היא קיבלה שיחת טלפון באמצע הלילה, ותוך שש שעות הייתה על מטוס חילוץ בריטי יחד עם עוד שלושים ישראלים. היא סיפרה על טיסה במטוס הרקולס צבאי של ה-Royal Air Force, לילה בלרנקה, וטיסת צ'רטר בעלות של £350. "כל הזמן חשבתי, מה עושה מי שאין לו? מי שאין לו אזרחות כפולה, או קשרים, או כסף? זה לא היה פשוט בכלל." הדבר הכי משמעותי שעשתה, לדבריה, היה תרומת דם וטסיות בארץ, מתוך רצון לעזור.

"הארץ זה הבית. גם כשהמשפחה הייתה רחוקה וזה לא היה פשוט, הרגשתי שפה אני אמורה להיות וזה אפילו הרגיש טבעי. היה לי הכי נכון להיות בארץ, איפה שהיו צריכים אותי. כנראה שהיה לי יותר קשה להתמודד עם כל זה מלונדון." אבל הסיפור של נועה לא הסתיים שם. לאחר שחזרה ללונדון,

היא שוב מצאה את עצמה בלב מצוקה - הפעם מהצד השני. חברים קרובים שלה, ישראלים שהיו אמורים להגיע ללונדון לביקור משפחתי, נתקעו בארץ בעקבות סגירת השמיים. נועה, שכבר הכירה את המערך הקהילתי שפעל בעיר, החליטה לקחת חלק פעיל ביוזמות. היא פתחה את ביתה לאירוח, סייעה בתרגום מסמכים מול הרשויות הבריטיות, והצטרפה לקבוצת מתנדבים שפעלה דרך "הבית הישראלי" בלונדון. "הרגשתי שאני חייבת להחזיר. עברתי את זה בעצמי, וידעתי כמה זה קשה להיות רחוק מהבית, בלי לדעת מה יקרה מחר. במקביל, היא סייעה גם באיסוף תרומות לקהילות שנפגעו בארץ. כאם לילד בעצמה, ארגנה מפגש תמיכה לאימהות צעירות, והפכה לדמות מוכרת בקבוצות הסיוע המקומיות. "זה לא רק עזרה טכנית, זה להחזיר לאנשים תחושת שליטה, תחושת שייכות. זה להגיד להם: אתם לא לבד."

ערבות הדדית בלב הגולה

הסיפורים של שחר ונועה הם רק שניים מתוך מאות. כל אחד מהם משקף את המורכבות של להיות ישראלי בזמן מלחמה - רחוק מהבית, אבל קרוב ללב. הם גם מדגישים את מה שקרה בלונדון באותם ימים: לא רק תגובה למשבר, אלא התארגנות קהילתית מרשימה, שמבוססת על ערכים של סולידריות, חמלה ויוזמה. בין אם מדובר במיטה חמה, קפה של בוקר, מקום לילדים לשחק בו, חיוך בכניסה לבית חב"ד, הסעה משדה התעופה או קבוצת ווטסאפ עם מידע אמין - כל פעולה קטנה הפכה למשמעותית. כל מחווה אנושית הייתה חבל הצלה. הקהילה הישראלית בלונדון הוכיחה שוב: גם כשאלפי קילומטר רים מפרידים בין אדם לביתו, הלב הישראלי פועם יחד. לא רק שותפות של גורל - אלא שותפות של טוב לב. ●

לכל לקוחותינו ולקוראי עלונדון,
שנה טובה ומתוקה!

Isaac.cohen@cohen-accountants.co.uk

טלפון: 020-8203-6323

פקס: 020-8202-4275

נייד: 07956-260-197

129 Station Road, Hendon
London NW4 4NJ

C&C
COHEN and COMPANY
accountants

- דוברי עברית
- הנהלת וראיית חשבון
- החזרי מס ומע"מ
- תלושי משכורת
- הקמת חברות
- יעוץ עסקי ופיננסי

פגישה ראשונה חינם:
icohen58@yahoo.com

אירועי מחאה והזדהות | מאי-ספטמבר 2025

11.05.25

קבלת פנים לאמילי דמארי (מימין) באצטדיון טוטנהאם יחד עם פעילי המועדון
שפעלו לשחרורה. צילום: Elliott Franks

08.05.25

עמית מוסאי, ניצול נובה, העביר הרצאה בבית חב"ד בולדרס גרין עם חיה לנגרמן

05.07.25

מסיבת גאווה ליהודי
ה־LGBTQ+ נערכה
בלב סוהו,
לאחר שהודרו
מהמצעד הרשמי.
צילום: Elliott Franks

10.06.25

תערוכת "Embrace" והרצאה של סגל מנצורי אימן של מורל ורויה הוד שנרצחו במסיבת הנובה.
מימין: מתן בר נוי - ההסתדרות הציונית עולמית בלונדון; גיל סגל, ההסתדרות הציונית העולמית; אסנת
ברדה, המועצה הציונית; סגל מנצורי; חיה לנגרמן, מתנדבת ב־Hostage and Stop the Hate ו־Missing Families Forum; יפעת פאר, צלמת ויוצרת התערוכה; עוז חיים, מנכ"ל המועצה הציונית

10.08.25

צעדה קהילתית למען השבת החטופים ומחאה על הכרת הממשלה
בפלסטיין בעודם בשבי. צילום: Amanda Rose

27.07.25

פעילים מלונדון מטעם
"Stop The Hate"
ו־"Our Fight" הצטרפו
לקבוצות המקומיות
בברייטון - "Sussex"
"Friends of Israel"
ו־"Jewish and Proud"
- לצעדה ולטקס זיכרון
למען החטופים.
צילום: Stop The Hate

29.07.25

הפגנה מול LBC בדרישה
להעניש את ג'יימס
אובראין על קריאת
מכתב אנטישמי בשידור.
צילום: Elliott Franks

28.05.25

טקס זיכרון בקינגס קוליג' לציון 600 יום מאז ה'7 באוקטובר ולהנצחת קורבנות הטרור בעולם. בתמונה נושאת דברים Rev Hayley Ace, שהקימה את Christian Action Against Antisemitism

צילום: Elliott Franks

15.07.25

השקת קמפיין "Bring Our Boys Home" למען שחרור אבינתן אור ואלון אהל. צילום: Elliott Franks

24.07.25

אירוע עם עומר שם טוב נערך בבית הכנסת בסנט ג'וזס ווד, ביוזמת קק"ל

10.07.25

קונצרט "עושה שלום" התקיים בבית הכנסת במיל היל בהשתתפות מירב דניאל, אמו של עוז דניאל.

23.08.25

הפגנת נגד מול מחאה פרו-פלסטינית בסניף ברקליס שבמהפסטד, בדרישה מהמשטרה לפעול ביתר נחישות נגד הפגנות אנטישמיות בשכונות יהודיות.

צילום: Tony Margiocchi

חולמים באנגלית, מנגנים בעברית

הכירו את "אבאז" - חמישה אבות מפינצ'לי, שהקימו להקה בלב לונדון, ומחזירים אותנו הביתה במסע מוזיקלי נוסטלגי

חיבור אישי ומוזיקלי מייד. אבי, אבא לדניאל, אוליבר, אמלי ומלודי, תכשיטן וג'מולוג (מומחה באבני חן). עם זאת, כל השנים עסק במוזיקה, כתב שירים מקוריים ומחזיק באמתחתו רזומה מכובד של נגינה עם היהודים, אסף אמדורסקי, אבי גפן, גדי גוב, אלון אולארצ'יק ופיטר רוט - איתו הקליט ששן שירים יחד עם טל שגב. הישג מרשים נוסף היה כשהופיע על בימת יום העצמאות מול 400 אלף איש.

"המפגשים שלנו הם יותר תרפיה", מסביר לי אבי. "אם יש למישהו משהו על הלב - זה עוזר להשתחרר. כל פעם שאחד מאיתנו מרגיש קצת מדוכדך, אנחנו קובעים לנגן ותמיד מרגישים יותר טוב אחרי". בהחלט ידוע שמוזיקה היא מרפא גדול לנפש, אך אצל ה"אבאז" החיבור למוזיקה הפך לרפיו קבוצתי משותף וחיבור עמוק בין חברי הלהקה.

תוך חודש מהג'מג'ום הראשון של חברי הלהקה, באוקטובר 2024, ה"אבאז" הופיעו עם 5 שירים במועדון "הבוהמיה" בצפון פינצ'לי במפגש בירה החודשי של פינצ'לי אבאז.

רוק שמונים

"אבאז" מופיעים עם קאברים לשירי רוק ישראלי של שנות ה-80. כששאלתי מדוע בחרו דווקא בתקופה הזאת ובד'אנר הספציפי של רוק, ענה גיל הבסיסט: "גדלנו על שנות השמונים, אלו שירים מהגילאים שלנו. הקהל מרגיש מחובר, מכיוון שגם הם בני גילנו, וגם כי אלו השירים הכי טובים!" נאלצתי להסכים ולהודות שבח' תונה שלי התנגנו שירי אייטיז, גם עלי זאת התקופה המועדפת.

בתוך הקסם המיוחד הקורה בצפון לונדון, אזור עם ריכוז הישראלים הגבוה ביותר בממלכה, קמה לה להקת "אבאז" המורכבת מ-5 אבות בשנות ה-40-50 לחייהם שמוסיפים המון צבע ושמחה לשכונה.

סיפרנו לכם בעבר על שכונת פינצ'לי שהפכה להיות המרכז הפועם של הקהילה הישראלית. שכונה בה התושבים לקחו על עצמם להרים קהילה חמה, שיתופית, עוזרת ומחבקת כמו שרק ישראלים יודעים לעשות. רבים מכנים את פינצ'לי כקו' בוץ הישראלי. פיקניקים משפחתיים, קבוצת כדורשת, מסיבות החלפת בגדים, השאלת ציוד ומסירה על בסיס יומיומי, אלה רק חלק מהדברים הקהילתיים שקורים בשכונה. גולת הכותרת היא מפגשי בירה קבועים של אמהות ומפגשי אבות בנפרד, בכדי שמי' שהו ישמור על הילדים. אל המפגשים האלה מגיעים דרך קבוצות הוואטסאפ של השכונה. ובעצם, כך התחיל סיפורה של הלהקה. בתוך קבוצת "פינצ'לי אבאז" המונה כ-800 אבות המתגוררים בלונדון, פתחו תת-קבוצה בקומוניטי הנקראת "בעזרת הג'אם" כמחווה לאלבומה הרביעי של להקת הדג נחש. המטרה הייתה להיפגש ולנגן בשביל הכיף, מה שקרוי - לג'מג'ום. הם לא דמיינו שמזה תצמח להקה שמופיעה על במות בפני ישראלים בלונדון. חמישה אבות נפגשו בכדי לנגן. על אף שלא הייתה להם שום היכרות מוקדמת, לדברי אבי בן עזרא, קלידן הלהקה, הרגישו

בתמונה מימין -
אבאז, מימין לשמאל:
ערן כהן, אלעד לוי, גיל שריג,
אבי בן עזרא ותום מרכוס

הניפו בגאווה את הדגל ולא נתנו לאף אחד לשבור את רוחם. הם ציונים גאים, אוהבי המולדת, שמייצגים פה בלונדון את המוזיקה והתרבות הישראלית. הקהל שלהם מורכב בעיקר מישראלים ולפעמים מגיעים יהודים בריטים - בעיקר חברים של ישראלים. גיל נוגע בפצע המדמם של כולנו. אחרי השביעי, כשכל הקהילה הישראלית הייתה מרוסקת, הצורך בקהילתיות ורפיו גבר והמוזיקה הייתה סוג של תגובת נגד. האבאז הרגישו שהם צריכים לעשות משהו בשביל לרומם את רוח הישראלים שבלונדון, לשמח וללכד אותם, לתת להם נוסטלגיה טובה וקצת אסקפיזם, ובעיקר שירגישו עטופים ואהובים. בתמורה הם מקבלים מהקהל המון אהבה - הקהל שר איתם, רוקד ומגיע שוב ושוב. גם אני זכיתי להיות בהופעה שלהם שהייתה לא פחות ממעולה! את ההופעות שלהם עד כה עושים חברי הלהקה בהתנדבות ומכל הלב, אקט מקסים ומרגש בפני עצמו, ולמרות זאת נותנים את הנשמה על הבמה.

"לכולנו יש חיים עמוסים ומלאים, אבל זאת הזדמנות לברוח לעשות משהו שהוא התשוקה שלנו, שבוער בנו. כשאנחנו נפגשים הלב שלנו מתמלא"

נותנים את הנשמה על הבמה.
אבאז בפעולה בקמפן קלאב

עוד מוסיף גיל: "האבאז קבוצה מאוד עוזרת ותומכת. כבר מזהים אותנו בקבוצת האבות. תמיד נותנים לנו פידבק חיובי והתשובה שלי היא: אם לכם כיף, אין לכם מושג כמה לי כיף! אנחנו לא רואים את עצמנו בלי מוזיקה". הדבר היפה שקרה הוא שה"אבאז" נתנו דרייב והשראה לעוד אבות בקהילה ליזום מפגשי נגינה משלהם.

העיניים נשואות קדימה

לא התאפקתי ושאלתי: "למה אתם לא מנגנים שירים מקוריים?" ערן חך בדעתו וענה שזאת שאלה טובה. יותר קשה לעבוד על שיר שלא מכירים, אבל זה בהחלט רעיון טוב ושעבדו על זה. מאוד מסקרן אותי לשמוע את השירים המקוריים שלהם בהופעה הבאה.

שירי הניינטז הישראלים האהובים על חברי ה"אבאז" הם "מכה אפורה" של מוניקה סקס, "אין קץ לילדות" של ברי סחרוף ורמי פורטיס ו"כמה יוסי" של ברי סחרוף. אם היו יכולים לבחור אומן אחד שהיו יכולים להופיע איתו? כולם פה אחד ענו שהיו רוצים להופיע עם ברי סחרוף - כי הוא נסיך הרוק.

כשאשאלתי מהם החלומות שלהם כלקה ולאן היו רוצים להגיע, הופתעתי מהתשובה הצנועה שענה לי גיל: "כל כך כיף לנו עכשיו ככה איך שזה, רק רוצים להמשיך להופיע יותר".

המשימה הבאה של חברי ה"אבאז" היא לשפץ את המחסן של אבי ולהפוך אותו לאולפן הקלטות שישיר אתם. כל חברי הלהקה נרתמים לעניין, משסיסים מותניים ומושיטים יד לבניית האולפן. פגשתי חמישה חברי מקסימים, מלאי שמחת חיים, ישראלים בנשמה, מלוכדים עם שפה ובדיחות משלהם, שהייתי יכולה בקלות לחשוב ששירתו יחד בצבא לאור ההווה המיוחד שלהם. בתור תושבת פינצ'לי, אני מאושרת שזכיתי לגור בשכונה כזאת קהילתית, מחבקת ומלאה ביוזמות כאלה. כמובן שאמשיך לבוא, להיות, לשיר ולרקוד בהופעות של "אבאז". אפילו סגרנו במהלך הראיון שנרים ביחד הופעה ל"אמאז".

ה"אבאז", אגב, מתכננים הופעה גדולה באמצע אוקטובר לכבוד 4 שנים ל"פינצ'לי אבאז" - הקבוצה שחיברה בניהם ולה הם מכירים תודה. ●

גיל משתף בקריצה שהדיונים היחידים שקיימים בלהקה זה אילו שירים לבחור - מטלה לא פשוטה כשיש מגוון כל כך איכותי. "שנות ה-80 הייתה התקופה הכי טובה מוזיקלית, תקופה שלא חזרה על עצמה", מסכם ערן כהן, סולן וגיטריסט "אבאז". חי בלונדון שש שנים, יזם מתחום האלגוריתמים ואבא ל-4, ערן התגלגל ללונדון בעקבות אשתו שנולדה בלונדון, עשתה עליה כילדה ורצתה להגיע לשנה ללימודים, אך בעקבות הקורונה הם נתקעו בעיר ועדיין כאן. גם הוא מוזיקאי עם שירים מקוריים ואף הופיע במועדון הבארי בתל אביב והוציא שיר שכיכב בערוץ 24. כשאשאלתי על ההשפעות המוזיקליות שלהם, הפתיע אותי תום הגיטריסט כשענה שדווקא ההשפעה שלו אישית מגיעה מרוק לועזי, אבל כלקה, הם תמיד בוחרים לנגן בעברית. גיל הוסיף בשינוי: "אנחנו חולמים באנגלית ושירים בעברית." הרגשתי שהמשפט הזה מתמצת את מה שחברי הלהקה חווים ומרגישים, כמו רבים מהישראלים הנמצאים רחוק מהבית. לאורך כל המפגש איתם הם ציינו שוב ושוב כמה הם רוצים, חולמים ומחכים לחזור לישראל. אבי, הוותיק מכולם, מתגורר בלונדון מזה 25 שנה אבל מאוהב בישראל וטוען בתוקף שאין כמו ישראל!

הדרכים מובילות ללונדון

כל אחד מחברי הלהקה הגיע ללונדון מסיבות שונות. לאלעד לוי, המתופף, יש סיפור מעניין על איך הגיע ללונדון רק לשנה אחת בשביל ללמוד סאונד, והוא פה כבר 15 שנה. הוא נסע ברכבת ושם פגש את אשתו לעתיד, שהגיעה מפולין. קסמיו הישראלים שימשו אותו היטב והוא לא היסס לפנות אליה. כיום יש להם שלוש בנות ואלעד סמנכ"ל בחברת נדל"ן. הוא מעיד על עצמו שבעקבות משבר גיל 40 החליט ללמוד תופים, קנה ערכת תופים ולימד את עצמו בנוסף לגיטרת הבס עליה מנגן.

לעומתו, תום מרכוס, הצעיר והשובב שבחבורה, נמצא בלונדון רק שנה וחצי וכבר חושב על היעד הבא - תאילנד. תום, גיטריסט הלהקה, אבא ל-2, הגיע ללונדון בעקבות עבודה של אשתו. הוא מודה שעשה טעות כשבחר לגור שלא במועד, רחוק מהישראלים. למעשה, תום, במקצועו Managing Director באינקובטור סטארטאפים ממוקד AI בעולם ה-MarTech ומוביל קהילה עסקית ליזמים דיגיטליים מהגדולות בעולם, היחיד מבין חברי הלהקה שלא נמצא בשכונות הסובבות את פינצ'לי.

"אבא שלי גיטריסט והוא לימד אותי לנגן, גדלתי על מוזיקה משנות ה-60 וה-70. התחלתי לנגן בפסנתר ולא התחברתי, ועברתי לגיטרה בגיל 16. בארץ ניגנתי בלהקה עם אבא שלי וחברים שלו." משתף תום. לתום יש תפקיד נוסף בלהקה - קולות וסולואים לחלק מהשירים.

לכל אחד מחברי ה"אבאז" יש קריירה מכובדת בנוסף ללהקה. כשאשאלתי איך הם מצליחים לשלב בין הניינים ענה לי גיל, הבסיסט: "לכולנו יש חיים עמוסים ומלאים, אבל זאת הזדמנות לברוח לעשות משהו שהוא התשוקה שלנו, שבוער בנו. כשאנחנו נפגשים הלב שלנו מתמלא". ומהסיפורים שלהם הבנתי שגם הבטן מתמלאת בבירות ובפיצוצים...

גיל שריג, אבא ל-2, בשונה משאר חברי הלהקה בעלי הניסיון המוזיקלי העשיר, התחיל לנגן רק בגיל 40. החברה צוחקים ומי ספרים ששמו אותו בהתחלה על מיוט (שקט) שלא ישמעו אותו, עד שהשתפשו ולמד לנגן טוב מספיק. גיל הגיע ללונדון לפני 16 שנה מטעם תפקידו כיועץ מערכות מידע המתמחה בפארמה. כיום הוא בעל חברת ייעוץ משלו ונשוי למרזקה שהתגיירה.

ערן ציון שהם מנסים להיפגש פעם בשבוע, אך בפועל, בגלל עומס החיים, המפגשים קורים פעם בשבועיים. לפני שמופיעים הם נפגשים בתדירות גבוהה יותר. "אנחנו נפגשים כל פעם לכמה שעות וזה תמיד כיף".

לרוב, חברי ה"אבאז" נפגשים במיל היל סטודיו, אבל בקיץ עשו מפגשים אצל אבי ואצל גיל - שם הפכו את המפגש לאירוע של ממש עם על האש ומופע למשפחות.

גיל מספר בהתרגשות "אני שם באוויר פלייליסט של שירים שאנחנו מנגנים והילדה שלי, שנולדה פה, שומעת את המוזיקה הישראלית, שרה את השירים וכך נוצרת עוד דרך לחשוף אותה לתרבות הישראלית. מרגש אותי לשמוע אותה שרה בעברית את השירים שאני גדלתי עליהם." כך ההשפעה של הלהקה מגיעה גם למשפחות המאוד תומכות ומפרגנות. עד כמה מפרגנות? אשתו של תום הסתננה להופעה הראשונה שלהם במפגש אבאז והייתה האישה היחידה במועדון.

להיות יוצר ישראלי בימים אלה בלונדון יכול להיות לא פשוט בכלל. אפילו בזמן הצילומים שלנו על מעבר החצייה המפורסם אבי רוד, עליו הצטלמו חברי הלהקה כמחווה לביטלס, חטפנו שלל קללות וגילויי אנטישמיות בגלל דגל ישראל שהיה ברשותנו. אך עם זאת, קיבלנו גם אהדה ותמיכה מחממת את הלב. אין ספק שהסתר בבית עם דגל ישראל בלונדון, בתקופה מתוחה זאת, מושכת אליה תגובות - שליליות לצד חיוביות. אבל ה"אבאז" לא התרגשו,

זיוה'לה

3

מופע מרגש של קסם ומוזיקה ב־Crazy Coqs עם שימי גוטמן (מימין) וכריס המילטון (Tiano). לצמד צפויה הופעה מיוחדת בקארדיף, ומופע נוסף בלונדון ב־9 בדצמבר. צילום: זיוה לוי

2

ערב התרמה מרגש ומלא אחדות למען ICA - המרכז הישראלי להתמכרויות, בהנחיית איילון לוי ובהשתתפות הזמרת הישראלית שורדת הגנבה יובל רפאל, וההיסטוריון פרופ' יובל נוח הררי. הפקה: צמח פרודקשין צילום: Picherski Photograph

1

ישראל 77. בערב מרגש בתיאטרון Shaw בלונדון, לציון 100 שנה להקמת הטכניון, ובהנחיית השופט הטלזוויזיוני רוברט רינדר, הופיעו נועה בודנר (כנר על הגג), דניאל וייס (הכוכב הבא לאירוויזיון, שורד מתקפת 7.10) וישראל ארנסט (עלובי החיים, גברתי הנאוה). את האירוע הפיק אלן עזיז בעזרתה של טלי צמח.

6

במסגרת מעגל נשים בבית פיונה ולי טגמר השתתפו ד"ר דפנה גור, מרצה לשיווק, ועירה גוגר, אדריכלית ומנהלת עיצוב ב־LaBTECH בנושא: "תשוקה למוטגי יוקרה והשפעת העיצוב על המיתוג". האירוע גייס תרומות לקרן החירום של אוניברסיטת תל אביב לסטודנטים שנפגעו בלחימה. מימין: דפנה גור; קארס קייס מנכ"לית אגודת יידי אונ' ת"א בבריטניה; יערה גור ולינך סונין קשלים, מנהלת האירועים. צילום: TAU Trust

11

ערב שירים ישראליים. מקהלת צלילי לונדון, בניצוחה של המנהלת המוזיקלית אירה קלייכמן, המונה 40 זמרים וזמרות, הופיעה במופע סיום השנה בפני משפחות וחברים בבית הכנסת Alyth Gardens בגולדרס גרין.

10

באירוע של ארגון צהר, הפועל לגשר בין יהדות לבין כלל הציבור בישראל, ריתקה את הקהל מרים פרץ, ששכלה את שני בניה, בסיפור התגברות על עצב. נשא דברים גם הסופר עומר ברק, מחבר הקומדיה הרומנטית "לחוך חתונה". הפיקה: טלי צמח. צילום: תמי שפיר

15

אשת התקשורת סיון רהב־מאיר העבירה שתי הרצאות בבית חב"ד הקהילה הישראלית בגולדרס גרין, לחיזוק ולהעצמה יהודית. בסיום האירוע נחטף במהירות ספרה החדש "ברכות השחר". בתמונות: עם הרבנית חני גליצנשטיין, בעלה הרב שניאור ומשתתפות.

14

שמוליק גוב'ארי, כוריאוגרף בולט בריקוד עם ישראלי וחתן פרס "מפעל חיים" לשנת 2025, ויעל יעקובי, מדריכה וכוריאוגרפית, הגיעו מישראל להשתתף ב"מחול אירופה" - שבוע של ריקודים וקהילה. הפריקט, ביוזמת מוריס סטון, מחבר קהילות מרחבי העולם ומקדם ערכים ישראליים. צילום: זיוה לוי

במסגרת האולפנים השנתית של מחלקת עידוד העלייה בהסתדרות הציונית העולמית בניצוחו של דימה מבזוס - שנערכה ב'JW3', השתתפו 250 אורחים - ביניהם תלמידים מ-40 כיתות מכל רחבי אנגליה. באירוע ניתנו אותות הוקרה למורים ולמורות. צילום: תמי שפיר

אורית אוסטרובסקי: ארגנה בבית הכנסת דרום המפסטד מפגש מיוחד לנשות הבונדס, עם רוואן אוסמן - ילידת סוריה - שסיפרה את סיפור חייה מעורר ההשראה: ממסע אישי לא פשוט ועד פעילותה למען ישראל, הידברות ושלום.

האירוע השנתי של יוצו בריטניה לזכר רבקה זיו העניק תעודות הוקרה למתנדבות ותמך בנפגעי טראומה מאז 7 באוקטובר. השתתפו קתרין פרדשקדאם, יו"ר "We Believe in Israel", ולינדה פלאנט (The Apprentice). את הפרסים העניקה רונית ריבק, נשיאת הכבוד של יוצו, עם מילות פתיחה וסיום של דניאל שיין, יו"ר יוצו בריטניה. האירוע התקיים בפני 120 נשים. צילום: זיוה לוי

סוף שנה קסום בבית הספר למחול קידנזה עם המופע 'A Million Dreams! 150 תלמידות בגילאי 4-18 עלו לבמה בשלל תלבושות ססגוניות, במופע מרהיב שהרגיש כמו הווסט אנד; עם ליצינים, להטוטנים ועוד שלל דמויות נפלאות. קרדיט להילה מוסייף, המייסדת, לבנותיה ג'ודי ומיה על הכוריאוגרפיה והיציירתיות, ולמיכל אגמון על התלבושות. צילום: זיוה לוי

במופע מרגש שסגר את יריד העלייה בצפון לונדון הופיע עידן רייכל עם ההרכב הפרלמנט, וסחף את הקהל בשירה ובריקודים בליווי דיג'יי חמוס. אורחת מיוחדת הייתה החיילת הבודדה דניאל דרור, ששרה דואט עם רייכל. ליריד הגיעו 600 משפחות מכל רחבי אנגליה, בהשתתפות שר העלייה אופיר סופר, השגרירה ציפי חוטובלי, מנהל הסוכנות היהודית בלונדון ואדום בלומין ונציגי ההסתדרות הציונית מתן בר נוי. צילום: עומר דגן

אירוע סוף שנה - חברי מועדון IBC השתתפו בסיום מרתק בסיטי ובטייט מודרן, בהנחיית מנו רטאוס אלפר (משמאל) וכלנית שכנר לאופר (מימין), וחווה היסטוריה ואומנות מהמאה ה-1 ועד היום.

מועדון IBC, בניוהלה של אורית איל פייביש (במרכז), ובשיתוף תנועת We Democracy, אירחו את האלון (במיל) יאיר גולן (מימין), יו"ר מפלגת הדמוקרטים וסגן הרמטכ"ל לשעבר. הנחתה: שרון ליפשיץ (משמאל), ששני הוריה נחטפו לעזה. הנושא: "האומץ להציל את ישראל".

300 איש השתתפו באירוע התרמה של איחוד הצלה בהנחיית רונה לי שמעון (מימין), בביתם של השגרירה היוצאת ציפי חוטובלי ובעלה אור אלון (במרכז), ובהשתתפות המטפלים נאז דיילי וגלן כהן, השחקרף בזום ממחנה רעים, שם שהה לרגל שחרורו של עידן אלכסנדר. את התקווה שר הבישופ רוברט סטרן. צילום: אדווין מרקו

אירוע מנף בביתה של שגרירת ישראל בבריטניה, ציפי חוטובלי, לעולים צעירים ולמשפחותיהם המצטרפים לגרעין צבר. השתתפו הסופר יאיר אגמון, מחבר יום אחד באוקטובר, והשחקן ידן גלמן - שסיפר על הקרבות בבארי ובכפר עזה ב'7 באוקטובר, בהם נפצע קשה. גלמן, בעלה של השחקנית והעיתונאית אדווה דדון, שיתף כיצד פגש אותה בשטח באותו יום. השניים "נתקעו בלונדון" ביום בו תקפה ישראל את איראן. צילום: נדב בינו

זיוה'לה

שני האירועים המרכזיים שסחפו את הקהל בהפנינג יום העצמאות בלונדון: מופע מרגש של נעם חורב, והופעה מלאה אנרגיה של להקת בית צבי, שהקפיצה את הקהל הצעיר. האירוע הוא יוזמה של פורום הארגונים הישראליים והפיקו טלי צמח ומיכל אגמון.
צילום: תמי שפילר

צילה שני עם הנרי קיסינג'ר, יועץ לביטחון לאומי ומזכיר המדינה לשעבר של ארה"ב

צילה שני (שבשין) ז"ל | 1933-2025

צילה נולדה בפולין בשנת 1933, ועלתה ארצה בגיל חצי שנה עם הוריה, שהתיישבו בפתח תקווה. היא למדה חינוך בסמינר ובהמשך השלימה תואר בארצות הברית, שם הכירה את בעלה עזרא ז"ל. הם נישאו ב־1958 וחזרו לישראל ב־1960, שם גידלו שני בנים.

צילה לימדה שנים רבות כמורה לאנגלית בבית הספר "אילנות" ברמת אביב. בשנת 1971 עשתה הסבה לעיתונאות וכתבה בעיתונים "הארץ", "ידיעות אחרונות", "לאשה" ו"עולם האשה", תוך שילוב בין כתבות תחקיר, טורים חברתיים ועסקיים.

בשנת 1989 הצטרפה לצוות המגזין "הישראלי של לונדון" - המגזין הישראלי הראשון בתפוצות. שערכה ענת קורן - וכתבה מדור בשם "מחלקת עסקים" שהתמקד בחדשות כלכליות ויחסי סחר בין ישראל לבריטניה. מ־1994 המשיכה את הטור במגזין "עלונדון", וכתבותיה זמינות באתר המגזין.

לקראת סיום עבודתה קיבלה תעודת הוקרה מלשכת המסחר ישראל-בריטניה בטקס שנערך במעון של שגריר בריטניה בישראל. בטור הפרידה שלה מעלונדון ב־2016, היא כתבה: "הכתיבה הייתה עבורי חלון לעולם העסקי, שהיה רחוק ממני בתחילת הדרך. עם הזמן למדתי להכיר את האנשים, את השפה, את הדינמיקה - והפכתי לחלק מהמרקם הזה."

צילה הייתה אשת חברה אמיתית, עוד לפני עידן הרשתות החברתיות, ונפגשה עם אנשי מפתח, שועי עולם, פוליטיקאים ושרים.

הייתה סבתא ל־5 נכדים ו־2 נינים. אישה אייקונית, אמיצה ומעוררת השראה, שהשאירה חותם בלבבות רבים.
יהי זכרה ברוך. ת.נ.צ.ב.ה.

שנה טובה לכל לקוחותינו!

Special offer!

European oak herringbone, Prime Grade

More
colours
on the
way!

1285a Finchley Rd., London NW11 0BH • Tel: 020-8458-6037

מאחורי כל אישה מצליחה עומדות החברות שלה

מתוך כאב ואובדן הקימה סהר נווה את ESSENCE - קהילת נשים ישראליות בלונדון וברחבי העולם, שמציעה מרחב עוצמתי לצמיחה, בסטייל מושלם

חלל בטוח לפתיחות.
אירועי essence האחרונים

מוכיחה את כוחם של חלומות.
סהר נווה

הקהילה הן נשים בגילאי 30 ומעלה, מקצועיות בתחומים שונים, שמחפשות מרחב לעצמאות ולמשמעות. הקהילה מאפשרת להן להיפגש, לחלוק חוויות ולבנות קשרים אמיתיים עם נשים אחרות, שחולקות תשוקות וערכים דומים. סהר מסבירה שזו גם הזדמנות להרחיב אופקים, ללמוד על אחדות ולגלות תובנות חדשות על החיים והעבודה, במרחב שמאפשר לך להיות פגיעה וחזקה בו זמנית.

אירועי הקהילה נוצרים מתוך חיבור לנשים משמעותיות בקהילות שונות ושיתופי פעולה עם מיזמים אחרים. אין קריטריונים להשתתפות - מלבד להיות אישה ישראלית.

כל ערב מקבל קונספט וסגנון ייחודי, אותם סהר מפתחת יחד עם מרצה אורחת, בנושאים שנשים לרוב לא מדברות עליהם, כמו מיניות, כסף, יחסים ועוד. האירועים מתקיימים בעברית, האווירה אותנטית ומרגישה טבעית ומזמינה, והמשתתפות יוצאות מהם מחזקות בחוויות משמעותיות ובנטורקינג איכותי. סהר שמה דגש על יצירת חוויה של פתיחות: "אני רוצה שכל אישה שמגיעה תרגיש שהיא יכולה להיות עצמה, לחלוק את מה שיש לה, ולקבל תמיכה אמיתית."

האירועים מתקיימים ללא ל"ז קבוע בערים שונות בעולם, ומאפשרים לנשים מכל תחומי החיים ליצור חברויות וקשרים שמלווים אותן גם מחוץ לאירועים. מועדי המפגשים, המקום והקונספט משתנים בהתאם לשיתוף הפעולה המתוכנן, והפרטים מתפרסמים באתר המיזם כשתוכנית למפגש נוסף מתגבשת. האירועים הבאים יתקיימו במיאמי, בארץ ובליסבון, ואירוע עתידי בלונדון יעלה בהמשך.

באמצעות ESSENCE שברה סהר סטריאוטיפים ובנתה קהילה שמבוססת על אמון, שיתוף ועוצמה. ביולי האחרון התקיים אירוע השנה הראשון בישראל, בשיתוף בית האופנה משכית, שבו נשים נפגשו, שיתפו חוויות ונהנו מזמן איכות ביחד.

ומה הלאה? סהר ממשיכה לחלום. היא רואה את ESSENCE כמקום שמחבר נשים ישראליות ברחבי העולם לקהילות מלוכדות שמציעות תמיכה וחיבור - בלי קשר למקום משכן חברותיהן.

בלונדון הקהילה ממשיכה לגדול מדי חודש, והעיר הפכה למרכז אירופי משמעותי לפעילות. ESSENCE מאפשרת לחברות בה להיפגש, לחזק אחת את השנייה, ולמצוא מרחב שבו יכולות להיות הן עצמן - בתוך קהילה תומכת, בארץ ובחו"ל. ●

<https://www.essence-women.com>

לסהר נווה היה חלום. לבנות קהילה בינלאומית המורכבת כולה מנשים ישראליות ברחבי העולם, בה יקבלו תמיכה וחיבור בחלל מחבק - בלי קשר למקום מגוריהן.

נווה, בת 37 מתל אביב, מעולם לא חששה לצאת מאזור הנוחות שלה, לשבור תבניות ולשאת על כתפיה פרויקטים גדולים. לפני יותר מעשור הקימה את אחד המשרדים הראשונים בארץ המתמחים בסוויאל מדיה בתחום האופנה והלייפסטייל. היא ניהלה את ערוצי המדיה החברתית של חברות גדולות כמו רנואר, והייתה חלק מנבחרת משפיענים, הראשונה מסוגה בישראל, שהשתתפה בפרויקטים שיווקיים יוצאי דופן עם חברות ענק דוגמת נייק. ניסיון זה, יחד עם היכרות עמוקה עם עולם האופנה והמדיה החברתית בישראל, העניקו לה ידע עמוק בפרטפורמות דיגיטליות ושיתופי פעולה בינלאומיים, והביאו אותה להכרה בחשיבותה של קהילה ובתמיכה הדדית.

לעוקביה הרבים סהר אולי נראתה דמות מלאת סטייל וחופש, אך מתחת לפני השטח הסתתרה אישה שחיפשה עומק ומשמעות, מקום שבו היא יכולה לרפא את עצמה - וגם לעזור לאחרות לפרוח.

את ESSENCE (אסנס - מהות) - מיזם שמטרתו להוציא נשים מהמסך ולהיפגש לערב חוויתי ובילוי בצורה אחרת, הקימה אחרי ה-7 באוקטובר. ביום השחרור הוא היא חדרה להתגייס לשירות מילואים, הפעם כקצינת מבצעים בחמ"ל בגבעתי. כשהיא עומדת מול מציאות קשה של פצועים והרוגים, סהר קרסה אישית וחברתית בעקבות מספר אסונות אישיים - אובדן חברים ומכרים, אובדן חבר בנובה ופינויו של חבר אחר.

החוויות האלו חיזקו את הצורך שלה ליצור מרחב שבו נשים יכולות לתמוך אחת בשנייה, ולהתחבר לתחושה אנשית אמיתית. כשה תובנות האלה בוערות בה, היא ביצעה תרגיל במהלך מפגש עיבוד עם קצינות, שהאיר לה את הדרך: מה שנשים ישראליות באמת צריכות הוא מרחב נשי מכיל, מחבר, מרפא ומעצים - אבל בסטייל, הצלחת התרגיל ההוא הבהירה לה שהעולם הדיגיטלי השטחי אינו מספק את העומק שהיא מחפשת, והדרך נסללה למיזם החדש.

כפר גלובלי נשי

סהר אינה רק דמות צבעונית ברשתות החברתיות - היא יזמת חברתית יוצאת דופן. במקביל לקריירה ולחוויות הצבאיות, הקימה את פרויקט "Freedom Dancers", סדרת רשת דוקו-סושיאלית שהציגה סיפורים של ניצולים ומפורסמים, שגרפה יותר מ-35 מיליון צפיות. הפרויקט הפגין את היכולת שלה ליצור חיבור בין אנשים וסיפורים לבין חוויות אמיתיות, והיה דרך עבורה להמשיך את המסע האישי שלה: להפוך ניסיון חיים מורכב לכוח מחבר, מעצים ומחזק.

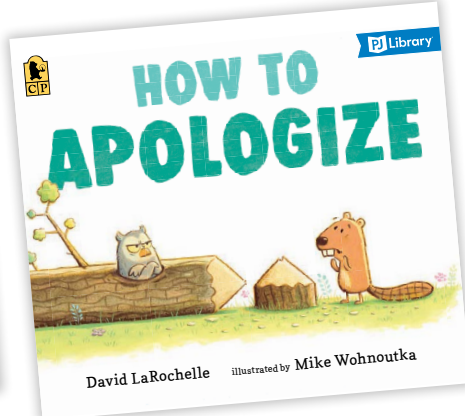
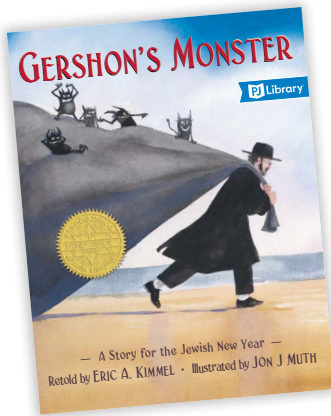
ESSENCE נולדה כהמשך ישיר, אשר שימר את הערכים מהפ' רויקט ההוא, ואיפשר לנווה להגשים את החלום שהפציע מתוך האפלה שאחרי השבת השחורה.

אהבתה לטוילים הביאה את סהר למסעות ברחבי העולם, ביניהם שנתיים בלונדון. במסעותיה הבינה שאחד האתגרים המרכזיים ברילוקיישן הוא הפער בין החיים בישראל לחיים בחו"ל, במיוחד עבור נשים. "כשעוברים לחו"ל, הקהילות שהיית חלק מהן מתפרקות, ואת צריכה להתחיל מחדש", מספרת סהר. מתוך ההיכרות האישית עם אתגרים אלה, תוכננה ESSENCE להעניק פתרון גם לבעיה זו - להקים חלל שאינו תלוי גיאוגרפיה, בו אפשר למצוא את הנשים הנכונות, להיפגש אליהן ויחד ליצור מרחב בטוח ותומך.

הודות לפרק הזמן הממושך אותו בילתה סהר בלונדון נבנה כאן סניף פעיל של הקהילה, שמחבר יזמיות, אומניות ונשות היי-טק, ויוצר תחושת בית וחום בתוך המטרופולין הסואן. חברות

מהתקפי זעם לתשובה

כיצד ספרים יכולים לפתוח שיחה משמעותית גם עם ילדים צעירים ולעזור למשפחות להתמודד עם נושאים עמוקים בתקופה זו של השנה

החגים היהודיים של תשרי מהווים רקע עוצמתי לשיחות על חשבון נפש, סליחה והתחלות חדשות. זו תקופה שבה משפחות מוזמנות לעזור לרגע ולשאל את עצמן: איך אנחנו לוקחים אחריות על טעויות, איך אנחנו מתקנים, ואיך מתחילים מחדש? כשהילדים שלנו בוחרים להתעקש במקום להתנצל - זה לעיתים קרובות נובע מצורך פנימי להגן על עצמם, לשמור על שליטה כשהם מרגישים חשופים, מבולבלים או אפילו מתביישים. כמובנים, אנחנו מזהים את הדחף הזה - כי גם אנחנו מרגישים כך לפעמים. אבל מה אם נוכל לעזור לילדים שלנו לראות בהתנצלות לא חולשה, אלא כוח? הדרך ללמד ילדים לבקש סליחה צריכה להיות מותאמת לשלב ההתפתחותי שבו הם נמצאים. כל שלב מציע הזדמנות אחרת ללמד את הילד או הנכד על התנצלות, אמפתיה וצמיחה אישית.

הספר **"How to Apologize"** מאת דייוויד לרושל מנסה לעשות בדיוק את זה. בעזרת הומור, חום, ודמויות חיות מקסימות, הספר מנחה בעדינות את הילדים מה זה אומר לבקש סליחה - וכיצד פעולה זו יכולה לשקם מערכות יחסים ולחזק את הביטחון העצמי. זהו אחד הספרים ש-PJ Library ממליץ למשפחות בספטמבר האחרון, והוא מדבר ישירות על האתגר הרגשי שבגדילה - במיוחד בעונת התשובה.

לילדים הבורגנים יותר יש את הספר **"Gershon's Monster"**, שמציע מבט עמוק ומעורר מחשבה על אותו רעיון. הסיפור, שמבוסס על מעשייה חסידית, עוקב אחר אדם שמנסה "לה" שליך" את טעויותיו במקום להתמודד איתן. אך טעויותיו חוזרות אליו - גדולות ומפחידות יותר - עד שלבסוף הוא לומד כי תשובה אמיתית פירושה להכיר במה שעשינו, ולא לברוח מזה.

גילאי 0-2:

מודל לחיקוי, לא ציפייה

בגיל הרך מאוד, ילדים עדיין לא מסוגלים להבין את המשמעות המלאה של התנצלות. כאשר ילד לוקח צעצוע מאח או מחבר, במקום להכריח אותו לומר "סליחה", נוכל לתאר את המצב: "אתה לקחת את הצעצוע של נועם - זה גרם לו להיות עצוב." כמו כן, ההתנצלויות שלנו - ההורים - צריכות להישמע באופן טבעי בשגרה: "אוי, שפכתי את המיץ שלך. אני ממש מצטערת." כשהם שומעים אותנו מתנצלים בלי בושה או דרמה - הם קולטים שזה חלק מהחיים.

גילאי 3-4:

תרגול דרך משחק וספרים

בגיל הזה ילדים מתחילים להבין מושגים של "שלי", "שלך", צדק ואחריות. הם גם מתחילים לחקות את ההתנהגות שלנו יותר ויותר. זה הזמן המושלם לשלב משחק תפקידים פשוטים; שחקו עם בובות או דמויות:

"הבובה בטעות דחפה את החבר שלה. מה אפשר לעשות כדי לעזור לו להרגיש יותר טוב?"

גם אם התשובה לא תגיע מיד, זהו תרגול מצוין ליצירת שיחה על רגשות ותיקון. חשוב לזכור: לא נדרוש שלמות. אם ילד מהסס לומר "סליחה", אפשר להציע אלטרנטיבות כמו חיבוק, ציור או שיתוף במשחק. **התנצלות היא פעולה**, לא רק מילה.

גילאי 5-6:

להתמקד בהשפעה ובתיקון

בשלב הזה ילדים מפתחים מודעות חברתית חזקה יותר. הם מתחילים להבין שלפעולות שלהם יש השלכות רגשיות על אחרים. נסו להעלות שאלות כמו: "איך את חושבת שחברה שלך הרגישה כשדחה קרה?" "מה אפשר לעשות כדי לתקן?"

למשל, אם ילד העליב מישהו, שאלו יחד - האם כדאי להכין ציור, לומר מילה טובה, להזמין למשחק נוסף? המטרה היא ללמד את הילד שההתנצלות היא לא סוף הסיפור - אלא תחילתו של תהליך תיקון. כדאי גם להתחיל לחשוף אותם לסיפורים שמדברים על סליחה, תקשורת והכרת תודה. ספרים כמו **"How to Apologize"** מספקים שפה פשוטה וגמישה להתמודדות עם רגשות מורכבים.

"אם ילד העליב מישהו, שאלו יחד - האם כדאי להכין ציור, לומר מילה טובה, להזמין למשחק נוסף? המטרה היא ללמד את הילד שההתנצלות היא לא סוף הסיפור - אלא תחילתו של תיקון."

גילאי 7-8:

אחריות, אמפתיה וצמיחה אישית

בשלב הזה ניתן להעמיק. הילדים יכולים להבין שלא כל סיטואציה היא "שחור או לבן", ואפשר לדבר על רגשות מעורבים, על חרטה ועל הדרך לתקן, גם אם עבר זמן.

שאלו שאלות פתוחות שמעודדות חשיבה עצמאית: "מה היית עושה אחרת אם היית באותה סיטואציה שוב?" או: "מה למדת מזה?"

זה גם שלב שבו ילדים מתחילים לשפוט את עצמם ולכן חשוב במיוחד להדגיש שאף אחד לא מושלם, וכולנו לומדים. הדרך הטובה ביותר להמחיש זאת היא לדבר על **הטעויות שלנו כהורים**. לדוגמה: "אני צעקתי קודם, זה לא היה בסדר. אני מצטערת. אני אנסה להיות רגועה יותר בפעם הבאה." כך הם לומדים מהי אחריות אמיתית - לא מתוך ביקורת עצמית, אלא מתוך רצון להשתפר.

ייתכן שעדיין תתפסו את הילד שלכם או את עצמכם מתעקשים במקום לבקש סליחה אבל כל צעד לעבר הבנה, הכרה ותיקון הוא ניצחון קטן. בחגי תשרי הקרובים, עצרו לחשוב, בקשו סליחה מכל הלב, דעו שאתם מלמדים שיעור חשוב: אף פעם לא מאוחר לתקן ולצמוח.

● **שנה טובה ומתוקה!**

* **מכירים ילד או ילדה עד גיל 8? רשמו אותם לקבלת ספרים יהודיים חינם מדי חודש באתר pjlibrary.org.uk או סרקו את הקוד שמשמאל.**

הצופים בממלכה: פותחים שנה של מנהיגות, קהילה וחיבור לישראל

מחנה 2025 UK. צילום: מנואלה רטהאוס־אלפר

עם פתיחת שנת הפעילות ה־17 של שבט חלוץ בלונדון, מנואלה רטהאוס־אלפר נפרדת מתפקידה כראש השבט, מתחילה פרק חדש בהנהגת אירופה ומספרת על החזון, הקהילה והשליחות שממשיכים להוביל את הצופים בממלכה הבריטית

בחודש ספטמבר נפתחת שנת הפעילות ה־17 של שבט חלוץ בלונדון, שבט שהפך עם השנים לבית חם ומשמר עותי למאות ילדים, בני נוער והורים בקהילה הישראלית־יהודית בעיר. מאז הוקם ב־2009, שבט חלוץ ממשיך להוביל פעילות חינוכית, ערכית וחוויתית המשלבת זהות יהודית־ישראלית, אהבת הארץ ומנהיגות צעירה. הצופים בממלכה אינם עוצרים רק בלונדון, לצד שבט חלוץ פועלים גם שבט נחל בקיימברידג' ושבט גשם במנצ'סטר. כל שבט מעניק לבני הנוער המקומיים מסגרת של ערכים, מנהיגות וקהילתיות ומחבר אותם למסורת הצופים בארץ ובעולם.

שנת הפעילות הקודמת נחתמה באקורד מרגש במיוחד עם מחנה הקיץ הארצי, מחנה UK שהתקיים ביולי האחרון. למחנה הגיעו כ־200 חניכים וחניכות מכל שבטי הצופים בממלכה: חלוץ, נחל, גשם וגם מהשבט הנווד. במשך שלושה ימים שהו החניכים בשטח, התמודדו עם אתגרים, בנו בבנייה צופית, התחברו זה לזה מתוך חוויה צופית במיטבה. המחנה היה עדות חיה לכך שהצופים כאן כבר מזמן אינם רק פעילות מקומית, אלא רשת תוססת וחזקה של נוער ישראלי־יהודי שצומח יחד. עבור רבים מהחניכים זו הייתה פסגת השנה, ואנחנו יודעים שהיכרות משם ילוו אותם עוד שנים קדימה. מעבר לפעילות השבועית לשכבות הגיל השונות, השבטים שלנו הם שבטים קהילתיים של ממש. במהלך השנה הם מניעים אירועים גדולים ומשמעותיים, מטיולי משפחות, דרך חגיגות הפרימון או אירועי יום העצמאות, שמחברים לא רק את החניכים, אלא גם את ההורים, האחים והקהילה הרחבה כולה.

יחד בכל קצוות הממלכה

המשמעות של הפעילויות הללו חורגת בהרבה מגבולות השבט עצמו: הן יוצרות תחושת בית וקהילה לישראלים רבים שחיים רחוק מהארץ, מעניקות מקום מפגש לדורות שונים של משפחות, ומאפשרות לכולם להרגיש חלק ממשורה גדול יותר. זהו הכוח של הצופים בממלכה: לא רק לגדל דור צעיר של מנהיגים, אלא גם לעטוף את כל הקהילה בחוויות משותפות ותחושת שייכות עמוקה. השנה נכנסת לשנתה השנייה יוזמה ייחודית של שבט חלוץ, השבט הנווד כפריקט חץ. המיזם נולד מתוך רצון להגיע גם לקהילות ישראליות קטנות ומרוחקות יותר, שאינן נהנות מפעילות צופים קבועה. מדריכים צעירים מגיעים לשם במיוחד ומאפשרים לילדים לטעום מעולם הצופים, לחוות פעילויות מגבשות ולבנות תשתית לשבטים חדשים בעתיד תוך שותפות עם הקהילות עצמן. השבט הנווד מאפשר לנו להגיע אל ילדים ובני נוער שבדרך כלל לא היו זוכים לחוויה צופית בקהילה שלהם. בכל מפגש ישנה התרגשות מיוחדת, לראות חניכים שמרגלים לראשונה את הכלי החדש, ומתוודעים לשפה המשותפת להם חניכים וחניכות בשבטים אחרים. מעבר

"הצעירים האלו, שפעם לבשו חולצות חאקי צופיות בלונדון, קיימברידג' או מנצ'סטר, מייצגים אותנו בגאווה ומגשימים את הערכים שלמדו כאן בפרק הבא של חייהם"

לכך, המפגשים האלו מהווים גם בסיס להקמת שבטים עתידיים הם נוטעים את הזרעים למסגרת קבועה שתשמש את הקהילה לאורך שנים. כמו בכל שנה, גם השנה נחתו בממלכה שליחים חדשים מטעם הסוכנות היהודית ותנועת הצופים. בתחילת ספטמבר קלטנו בלונדון ומנצ'סטר את קומונת השישי שנישים החדשה צעירים בוגרי תיכון והתנועה בארץ שבהרו להקדיש שנת התנדבות לפני גיוסם לצה"ל. הם משתלבים בבתי ספר, תנועות נוער שונות כולל הצופים ובפעילויות קהילתיות רבות ומשאירים חותם אישי וערכי על אלפי ילדים ובני נוער.

בנוסף אליהם, השנה אנו מקדמים בברכה את אלונה אמזל, השליחה הבוגרת החדשה שלנו. תפקידה יתחיל בין ריכוז שבט חלוץ לבין פעילות בתנועת הנוער היהודית FZY, שיתוף פעולה שמדגים את הכוח שבחיבור בין תנועות וקהילות שונות בממלכה.

מעגל הצופים אינו מסתיים עם סיום הלימודים בבית הספר. אנחנו ממשיכים לעקוב בגאווה אחרי בוגרי השישי שביצעו את השנה הגשמה בישראל: שנות שירות, מכינות קדם־צבאיות ותוכנית גרעין צבר, המלווה עולים צעירים בגילאי 18-24 שמתוקף החוק מתגייסים לשירות צבאי ומלווה אותם בתהליך ההכנה לעלייה ולאחר מכן מלווה אותם בארץ בפרק השירות הצבאי שלהם. הצעירים האלו, שפעם לבשו חולצות חאקי צופיות בלונדון, קיימברידג' או מנצ'סטר, מייצגים אותנו בגאווה ומגשימים את הערכים שלמדו כאן בפרק הבא של חייהם.

סופים והתחלות

עבורי, השנה הזאת נושאת משמעות מיוחדת. אחרי 16 שנים בתפקיד ראש שבט חלוץ, מיום הקמתו ועד היום, אני מעבירה את שרביט ההובלה לידי ראש השבט החדש, אלון בריף. זהו רגע מרגש של סגירת מעגל והתחלה

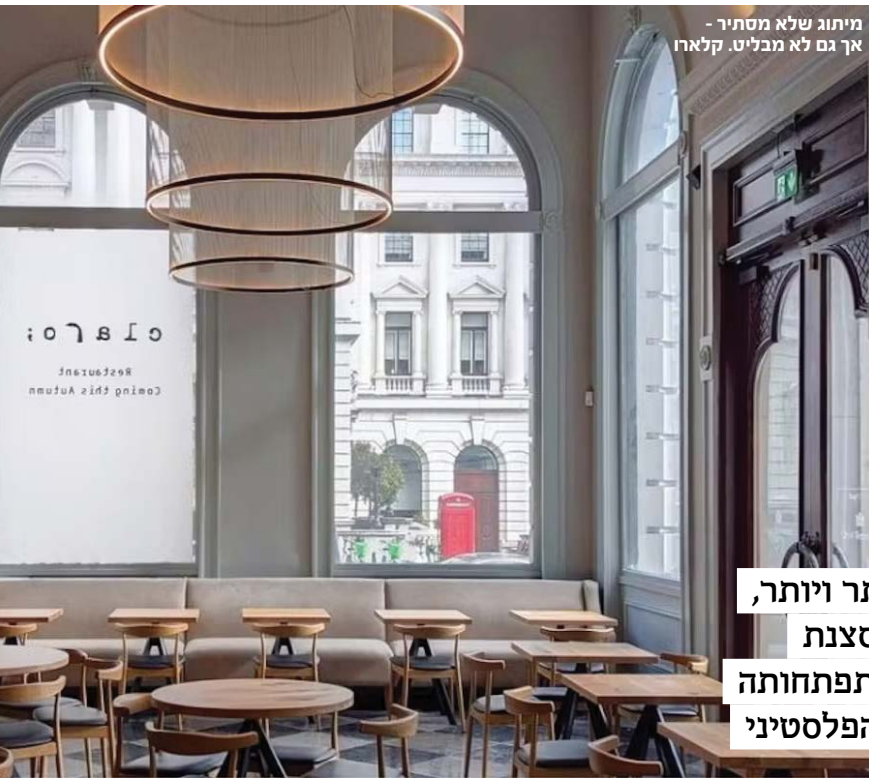
צילום: מנואלה רטהאוס־אלפר

מימין: מנואלה רטהאוס־אלפר, עופרי גובר (שליחת הסוכנות והצופים, מרכזת שבט חלוץ שסיימה את תפקידה), גילי מיטסמלר (מרכזת שבט חלוץ היוצאת מקומונת השישינים של הסוכנות והצופים)

חדשה, ואני מלאת אמון ותקווה שהשבט ימשיך לפרוח תחת הנהגתו. במהלך השנים הללו זכיתי לראות מקרוב כיצד הקהילה הישראלית בלונדון גדלה, מתבססת ומתחזקת, ואין הצופים הפכו לחלק מרכזי ממנה. כעת, בתפקידי כראש הנהגת אירופה, אני מבקשת להמשיך ולבנות על היסודות הללו: לחזק את שיתוף הפעולה בין השבטים השונים, לייצר הזדמנויות מפגש ולמידה ביניהם, ולפתח יחד פרויקטים חינוכיים וקהילתיים שיגדילו עוד יותר את ההשפעה של הצופים בממלכה. אני רואה לנגד עיני חזון שבו השבטים בממלכה, לצד שבטים נוספים ברחבי אירופה, ירגישו שהם חלק מתנועה גדולה ובעלת השפעה, תנועה שמחברת בין יהודים בתפוצות לבין ישראל ומעניקה זהות, גאווה ותחושת שליחות לכל חניך וחניכה. חונכות בני נוער לערכים של מנהיגות, דמוקרטיה, מחויבות חברתית ואקטיביזם הנמצאים בליבת העשייה שלנו ובכוונתנו להעמיק בהם עוד יותר. במיוחד בימים אלו, לנוכח אתגרי המלחמה המתמשכת בישראל והעלייה המדאגה באנטישמיות באירופה ובעולם. תפקידה של התנועה החינוכית חשוב מתמיד, ואנו נחשפים להמשיך להיות גורם מעצב ומשפיע בחייהם של צעירים ישראלים ויהודים כאן.

הצופים בממלכה הבריטית הם הרבה יותר מתנועת נוער. הם גשר חי המחבר בין ישראלים ויהודים מכל העולם, מקום שבו ילדים ובני נוער לומדים להוביל, הורים מוצאים קהילה תומכת, וערכי הצופיות מתחלשים מדי שבוע. עם פתיחת השנה החדשה אנחנו מביטים קדימה בגאווה ובשליחות, ומזמינים אתכם להצטרף אלינו למסע החינוכי, הערכי והקהילתי שימשיך ללוות את הדור הבא של בני הנוער הישראלים בלונדון ובבריטניה כולה. ●

*** לפרטים נוספים צרו קשר:** www.tzofim-uk.org
טל': 020-8371-5285

מיתוג שלא מסתיר - אך גם לא מבליט. קלארו

מנות קרב

כשהמיתוג הישראלי הולך ונעשה בעייתי יותר ויותר, אי אפשר להתעלם מהשפעות המלחמה על סצנת האוכל הישראלית בלונדון, במיוחד לנוכח התפתחותה של תופעה קולינרית חדשה: טרנד המטבח הפלסטיני

האשמות בניכוס תרבותי. אז מי המציא את החומס? צילום: זואי טיגנר האוס

הרי שהיום רוב המסעדות מהסוג הזה מזהות את עצמן כ"ים תיכונית" או "מזרח תיכונית". איך לדעתך קרה המהלך הזה? הסיבה ברורה. לעצמי, ישראל נמצאת בשפל היסטורי מבחינת התדמית, בעיקר בעולם התרבות. טבעי שגם ענף המסעדות הישראלי בחו"ל יגיב לכך. האירועים של השנתיים האחרונות לקחו ממסעדים את החופש שהיה להם פעם להישאר 'מחוץ לפוליטיקה'. כיום, כל עסק המזהה בצורה זו או אחרת עם ישראל נמצא בכוננות ספיגה. לכן רבים מצניעים את הקשר הישראלי ונמנעים מהביטוי 'אוכל ישראלי'."

האם יש להם ברירה?

"ברור, אבל יש לזה מחיר. עסק מזון שממתג את עצמו במובהק כ"ישראלי" בוודאות ימשוך אליו אש: במקרה הטוב ברשתות החברתיות, במקרה הקיצוני יותר - מחאות, אלימות ואנדרלזים. כל אלה כמובן לא מסייעים למכירות ומציבים את בעלי העסק במקום מורכב מבחינת תיווך הסיטואציה לצוות העובדים, שבי מרבית המקרים אינו ישראלי. המורכבות הזו הייתה קיימת גם לפני המלחמה הנוכחית."

ברמה האישית, ת' מספר: "ליוויתי את האבולוציה של הטרנד מבפנים. הייתי סוֹשֵׁף בשנה הראשונה של 'Palomar' בלונדון, בהמשך שף ראשי במסעדות באמסטרדם ובעלות ישראלית, ובשנים האחרונות מעורב בשלל מיזמים בלונדון. כבר בשלבים מוקדמים של הטרנד חשתי אי נוחות מסוימת סביב השימוש בביטוי 'אוכל ישראלי' - בלי התייחסות למורכבויות הגיאופוליטיות ולבורות של הציבור הרחב בעולם."

מי שהגיע ללונדון לפני כעשור לא יכול היה להימלט מסצנת המטבח הישראלי בעיר. עד לא מזמן היה הטרנד בשיאו, עם מספר רב של מסעדות מצליחות של שפים ישראלים כמו אייל שני, אסף גרניט ואחרים, שבהן כדי להשיג שולחן היה צריך להזמין מקום שבועות מראש. לרגע נדמה היה שהמיתוג הישראלי עצמו הפך למוקד משיכה שהביא קהל רב.

התופעה הזו ספגה זעזוע עמוק בעקבות המלחמה בעזה. מסעדות ושפים ישראלים רבים בבירה הבריטית מצניעים כיום את הישראליות שלהם, ומעדיפים להציג את עצמם במונחים ניטרליים יותר כמו "ים-תיכוני", "מזרח תיכוני" או אפילו "צפון אפריקאי" (במקרה של הברברי).

תהליך המיתוג מחדש של הסצנה הקולינרית הישראלית בלו' נדון לא התחיל אחרי ה-7 באוקטובר, אלא מעט קודם לכן. כבר בספטמבר 2023, רגע לפני מתקפת חמאס והמלחמה שבאה בעקבותיה, כתב העיתונאי ג'ייק ווליס-סימונס כי השמטת השם "ישראלי" משקפת תחושה של "דחייה ציבורית ואנטי-ישראליות". מסעדת "לילנבלום", של אייל שני ושחר סגל, נחשבה לרגע לאחת המסעדות הישראליות הבולטות בלונדון. היא שכנה בשכונת שורדיץ' האופנתית במזרח העיר, אך מזהה היום יותר מכל עם המסעדות שסבלו מהשינוי שנכפה על הסצנה הקולינרית: הקהל הלך ופחת - עד שהדבר הוביל לסגירתה.

זואי טיגנר האוס, עובדת בתחום האירוח וההסעדה בלונדון כבר קרוב לעשור, חוותה את השינויים הללו מקרוב. בשיחה איתה היא מסבירה: "הרבה מסעדות שרכבו בעבר על הטרנד של המטבח הישראלי או על 'הסגנון התל אביבי' כבר לא יכולות להרשות לעצמן להזדהות כך בפומבי, מחשש לחרמות או למשיכת שימת לב שלילית. אפילו מסעדות שאינן ישראליות, אך מציעות מנות בסגנון ים-תיכוני, משלבות טעמים תל אביביים, או סתם עובדות עם ספקים ישראלים או כשרים - מקבלות פניות מאנשים שבודקים האם הן 'BDS safe'. זה מונח שהפך לנפוץ בשיח". לדבריה, בפועל מסעדות ישראליות רבות, גם אם הן מנוהלות בידי ישראלים, מפעילות צוותים בריטיים. "הצוותים הבריטיים, שלא תמיד בקיאים ברקע ובמורכבות של הנושא, מתקשים להתמודד עם שטף הפניות והלחץ. לכן בעלי מסעדות רבים בוחרים להתרחק מהצגתן כישראליות בגללן. קולגות רבים בתעשיית האוכל נפגעו - גם בהיקף העבודה וגם בתחושת הביטחון הכללית."

שפל היסטורי

ת' הוא אחד השפים והדמויות המובילות בסצנת הקולינרית הישראלית בלונדון ועבד בעברו בכמה מהמסעדות והחברות המשפיעות בתחום. הראיון איתו שופך אור על מצבם העגום של המסעדות הרבות ושל האנשים המפעילים אותן.

אם עד לפני כמה שנים כולם דיברו על טרנד המטבח הישראלי,

ישראל נמצאת בשפל היסטורי מבחינת התדמית, בעיקר בעולם התרבות. טבעי שגם ענף המסעדות הישראלי בחו"ל יגיב לכך

"אני לא סובל את הביטוי המכובס 'ניכוס תרבותי', אבל לתפיסתי, שיש ברק, קובה ניה, מפתול וכנאפה אינם אוכל 'ישראלי' פר אקסלנס. העובדה שהמנות מבושלות ונאכלות בישראל לא הופכת אותן ל'ישראליות'. זה כמובן לא אומר שלשף ישראלי אסור להכין ולהגיש אותן - להפך. אבל למתג את המאכלים הללו כ-'Israeli food' זה שגוי ובעייתי מאוד בעיניי. זה כמו ששף פלסטיני ממזרח ירושלים יפתח מסעדה בברלין, יגיש גפילטע פיש כי הוא אכל אצל השכנים במאה שערים, ויקרא לזה 'אוכל ערבי פלסטיני מודרני'. נשמע בעייתי, לא?"

"לכן, במידה מסוימת, שימוש במונחים כמו 'ים תיכוני' או 'מזרח תיכוני' הוא פתרון נוח. ההימנעות של מסעדים ושפים ישראלים

תוכניות לפתיחת
מסעדה בברלין נגזזו,
ומסעדת לילינבלום
בשורדיץ, אותה ניהל
עם שחר סגל, נסגרה.
אייל שני
צילום מסך: מאקו
(מתוך מאסטר שף)

הן כממאר תרבותי והן כאקט פוליטי-חברתי. "ת' גם לא בטוח
אם זו שעתו של המטבח הפלסטיני, אך גם הוא אינו מאמין
שהמטבח הישראלי יחזור למרכז הבמה בקרוב.

"המציאות בשטח מעידה שטרנד המטבח הישראלי הולך ונעלם, בעוד שהטרנד הפלסטיני מוצא את דרכו בהדרגה אל הפסגה"

**האם לדעתך נחזור מתישהו בקרוב לדבר על מטבח ישראלי
בלונדון?**

"זה כמובן תלוי בהתפתחויות בגזרת עזה. זה לא שאוכל ישראלי
הפסיק לעניין, לסקרן או להיות טעים. אנחנו פשוט במציאות
מאוד קיצונית, שבה ישראל כמותג היא למעשה מוקצה במרחק
בים התרבותיים הבינלאומיים. רואים את זה גם בקולנוע, מוזיקה
ואמנות. זה עצוב ומדאיג מאוד. ישראלים ממשיכים וימשיכו
לעשות וליצור בלונדון, גם בענף המזון. אבל האם בקרוב נראה
כתבות פרופיל על שפים ישראלים, או כתבות עומק על המטבח
הישראלי? אני בספק. זה מושך כל כך הרבה אש וביקורת ברשתות
החברתיות, ואף אחד לא צריך או רוצה את כאב הראש הזה. זו
גם הסיבה שבחרתי לא להזדהות בשמי, ולא לציין את החברה
בה אני עובד כיום."

**האם ידוע לך על מסעדות שנפגעו מהמצב,
כמו המסעדה של אייל שני בברלין שמעולם
לא נפתחה?**

"בהחלט. לא זכור לי מקרים ספציפיים של
סגירות, אבל חברים וקולגות בהחלט חוו פגעי
עזה קשה וממושכת במחזוריים. אני מעדיף לא
לציין שמות ספציפיים מתוך כבוד לכולם, אבל
מי שמכיר את סצנת האוכל הישראלית בלונדון
יודע על מה מדובר. יש עסקים שלפני השביעי
באוקטובר היו מפוצצים, ועכשיו אני יכול להזמין
בהם שולחן לשבת בערב מהיום למחר. זה עצוב."

**איך אתה רואה את עתיד המסעדות הישראליות
בעיר?**
"כאמור, העשייה תימשך, אבל בהיקף נמוך מש-
מעויות ולרוב עם הצנעה של המיתוג הישראלי.
לצד, האירועים האחרונים, פעולות ממשלת ישראל והמצב
המחירי בעזה מעסיקים את הציבור מאוד, והאסוציאציות
השליליות לגבי ישראל, לדעתי, הולכות לרדוף אותנו עוד שנים
רבות. אני מתקשה מאוד לגייס אופטימיות."

או יהודים-בריטים מלהזדהות כ'מסעדה ישראלית' די גורפת,
למעט המסעדות הכשרות. עם זאת, מדובר יותר ברמת ההצ-
נעה - כלומר, אני לא נתקל בעסק שממש משקר או מסתיר
מידע באופן אקטיבי, פשוט פחות 'צועקים' את הישראליות.
"קלארו החדשה יחסית של רן שמואלי, למשל, לא מסתירה את
הזהות שלו כשף ובעלים, אבל ברמת המיתוג היא לא מבליטה
את הקו הקולינרי כ'ישראלי'. אם נשווה את זה למיתוג, יח"צ
והאווירה סביב פתיחת Palomar ב-2014 - זה סיפור אחר לג-
מרי. אם אז Israeli food היה selling point חזק מאוד בערים
מרכזיות בעולם, היום זה הרבה פחות, אם לא ההיפך הגמור.
צריך לזכור גם שמה שהניע את הטרנד בזמנו הייתה תיירות
של פודיז לישראל, שהציבה את תל אביב כאחת מערי האוכל
המעניינות והטובות בעולם. הצניחה הדרסטית בתיירות לישראל
בשנים האחרונות משפיעה גם היא על הטרנד."

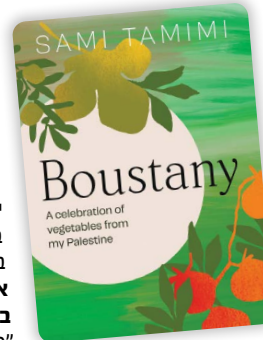
לגבי מסעדות ישראליות שפתאום מכניסות מנות 'פלסטיניות',
ת' רואה בזה קצת כניסיון נואש ל'וויינג', שרק ימשוך אליהם
עוד אש ונאצה ברשתות וברחוב.

טרנד המטבח הפלסטיני?
בשעה שהמיתוג הישראלי נחלש, המטבח הפלסטיני צובר
תהודה. מסעדות כמו Akub בלונדון, שפתח השף הפלסטיני
פדי קטאן (Fadi Kattan), מצליחות לבסס קול קולינרי רציני,
המשלב רכיבים מקומיים עם מקורות פלסטיניים אותנטיים.
קטאן מדגיש בעבודתו את מה שהוא רואה כחוסר סבירות לה-
שתמש במונחים כמו "ישראליים" כדי לתאר מנות עם שורשים
פלסטיניים. לדבריו, כאשר מדובר במוצרי יוקרה מאיטליה,
כולם מציצים את המקור. אך כשהם מגיע לפלסטיני - שתיקה.

גם השף והסופר הפלסטיני לונדוני סמי תמימי,
שותפו של יותם אוטולנגי, פרסם לאחרונה את ספר
הבישול האישי שלו Boustany (בוסטני, מלשון
הגן שלי). הספר מוקדש לקול הפלסטיני דרך מא-
כלים צמחוניים אותנטיים, זיכרונות וקשר עמוק
לאדמה ולמטבח הפלסטיני. תמימי מתייחס בגלוי
למגמת "הלאמת" תבשילים פלסטיניים על ידי
מסעדות שממותגות כ'ישראליות', ומדגיש כי
למרות הדמיון בין המנות, יש להן היסטוריה
וסיפור שצריך להכיר.

לשאלה אם נתקל בתופעה זו רואה מסעדות
ששינו את זהותן לגמרי, ת' טוען שלא. "שינוי
זהות הוא מונח חזק מדי. מה שנפוץ יותר הוא
'הצנעה' של הישראליות. אני לא מכיר מקרה
שבו מסעדה מחקה את כל הסממנים והציגה 'זהות'

חדשה'. עם זאת, המציאות בשטח מעידה שטרנד המטבח
הישראלי הולך ונעלם, בעוד שהטרנד הפלסטיני מוצא את
דרכו בהדרגה אל הפסגה - דרך המסעדות שהוזכרו, וספרו
האחרון של תמימי, שמקבל תשומת לב רבה במדיה המקומית,

Don't Look Back in Hunger

מאדל ועד טיילור סוויפט - מסעדות ופאבים ברחבי לונדון תמיד היו נקודות משיכה אהובות לאגדות מוזיקה מכל הזמנים. ולמרות שתקציב הוא לא בדיוק שיקול עבורם, תופתעו לגלות ברשימה הרבה מקומות במחיר שווה לכל ביש

העונה לשם הזה בדיוק, ומציע תפריט גסטרונומי וטאפאס בהשפעה ספרדית. חוץ ממנו, בדומה לליאם מאוואזיס, גם היא אוהבת פאב בהמפסטד, רק שבמקרה שלה מדובר בלא אחר מ־Spaniard Inn, שם היא נצפתה על ידי פפראצי בשנת 2019. בנוסף, היא נצפתה במסעדה חביבת הסלבס Chiltern Firehouse במרילבון.

איימי ווינהאוס

הזמרת המנוחה הייתה אולי מהמוזיקאיות הכי פודיות כאן ברשימה, ואהבה במיוחד (כמו חלק מאיתנו) ג'רק צ'יקן ג'מייקני, וידוע שהייתה מבזבזת מאות פאונדים על משי לוחים ממסעדות קריביות שונות מרחבי לונדון. בקמפן עצמה, היא אהבה במיוחד לאכול ב־Hache Burger, שם הייתה נוהגת להזמין את ההמבורגר Steak Canadien עם גבינה מותכת ובייקון, ועד היום יש במקום שולחן עם פלטה מוזהבת לזכרה. בנוסף, בראיון בשנת 2019, סיפר המתופף האגדי קווסט־לאב (מהלהקה המעולה The Roots) שכשהם ביקרו בלונדון בסביבות שנת 2007, איימי לקחה אותו לאכול כריך סולטביץ' ב־Beigel Bake הידוע בבריק ליין. חוץ מזה, היו לאיימי שלושה פאבים אהובים במיוחד בקמפן, שאליהם אנחנו לוקחים את המסטיילים שלנו בסיור "הפאבים של איימי" (ואפילו משחזרים את המשקה האהוב עליה, שכבר לא נמכר).

הארי סטיילס

הזמר המצליח הוא חובב הרבה מקומות בלונדון, חלקם לא ממש מפתיעים (שוב Chiltern Firehouse במרילבון, חביבת הסלבס, וגם Sketch במיפייר). לפי השמועות, הוא גם קנה בעבר דגי לברק טריים בשווי 3,000 פאונד מהמעדנייה Panzer's בשכונת St. John's Wood כמתנה לליאם מאוואזיס. סטיילס גם אוהב את חנות הכריכים הוותיקה Paul Rothe & Son במרילבון, שקיימת מאז 1900. מקום נוסף שבו נצפה סטיילס סועד בעבר הוא המסעדה/בר הג'מייקנית Cottons בקמפן, שמציעה מנות ג'מייקניות עם טוויסט מודרני כמו ג'רק ברווז, וקוקטיילים קריביים.

אדל

בראיון למגזין ווג, חשפה הזמרת בעלת הקול הגדול כמה מההעדפות הקולינריות שלה. היא מתגוררת כיום בלוס אנג'לס, אבל מתגעגעת לאוכל של M&S, לסאנדיי רוסט בפאב The Walmer Castle בנוטינג היל, ולמסעדה הסינית המפונפנת Kai במיפייר, שהחזיקה בכוכב מישלן עד לשנה שעברה, ומגישה קלאסיקות כמו ברווז

לונדון היא בירת מוזיקה ובירת קולינריה עולמית, ועיר שבה גדולי האומנים חיו, יצרו והופיעו לאורך הדורות. בהמשך לקו המוזיקלי שמכב בגיליון, בחרנו לקחת אתכם למסע בעקבות המקומות, המסעדות והמנות שאגדות המוזיקה הכי אהבו (ועדיין אוהבים) בעיר. המסעדות, הפאבים והמאכלים שתוכלו לדגום בלונדון יגרמו לכם להרגיש לרגע כמו רוק סטארים. למרות גודלה העצום של לונדון, לא צריך להתרחק הרבה כדי להרגיש את ההיסטוריה - לשבת בפאב שבו נהגו לשתות רוק סטארים, לטעום מנה אהובה על אוזי אוסבורן, או להזמין את אותו ההמבורגר שאיימי ווינהאוס אהבה במיוחד. חלק מהמוזיקאים נשארו נאמנים לפאבים שכו נתנים ואוכל רחוב, אחרים העדיפו מסעדות יוקרה עם תפריטים מתוחכמים. כך או כך, הטעמים שלהם מספרים סיפור - על יצירה, על זהות, ועל עיר אחת שממשיכה להאכיל את המוזיקה.

אואזיס

האחים לבית אואזיס אמנם מגיעים ממנצ'סטר, אבל פעלו לא מעט בלונדון, ותעיד על כך כמו בן עטיפת האלבום המפורסם What's The Story Morning Glory שצולמה ברחוב ברוויק בסוהו. בעוד נואל מעדיף את המסעדה האיטלקית Locatelli - המקורית שהוא אהב נסגרה, אך כיום פעילה מסעדת הבת שלה בתוך הגלריה הלאומית - ליאם מעדיף את הפאב היפה Holly Bush בהמפסטד, ובהתחשב בעובדה שהוא חובב סאנדיי רוסט ידוע, ייתכן שזו המנה האהובה עליו במקום.

טיילור סוויפט

הזמרת האמריקנית המצליחה מגיעה ללונדון לא מעט להופעות, וכבר יש לה כמה פייבוריטים ברורים בעיר, כולל אחד שזכה לשיר משלו באלבום שלה משנת 2024 - The Black Dog, פאב בשכונת ווקסהול

פקין ועוף בקשיו, לצד מנות סיניות מודרניות עם טוויסט, קינוחים מיוחדים ובשרים יפניים מובחרים.

אוזי אוסבורן

האיש ואגדת הרוק שממנה נפרדנו השנה, חובב עטלפים במערת העטלפים בהייגייט. סתם... בכל הנוגע לאוכל, אוזי היה בסך הכול איש פשוט, שאהב מאכלים כמו בוריתו ופיצה. למעשה, בסדרה The Osbournes, הוא היה שואל באופן קבוע את מי שלצדו "רוצים בוריתו?" ונהג לשבח את רשת Chipotle, שבתמורה העניקה לו את "כרטיס הסלברייט" הראשון אי פעם, שהעניק לו ארוחות חינם לכל החיים (!). חוץ מזה, הוא אהב מאוד צ'יקן

קארי, תפוחי פינק לידי ואת עוגת הגזר של אשתו שרון. אהבה נוספת שלו היא המסעדה האיטלקית האיתלקית של Ciro's Pomodoro בנייטסברידג', שבעליה פרסם פוסט עם תמונה יחד איתו ביום שבו אוסבורן נפרד מהעולם.

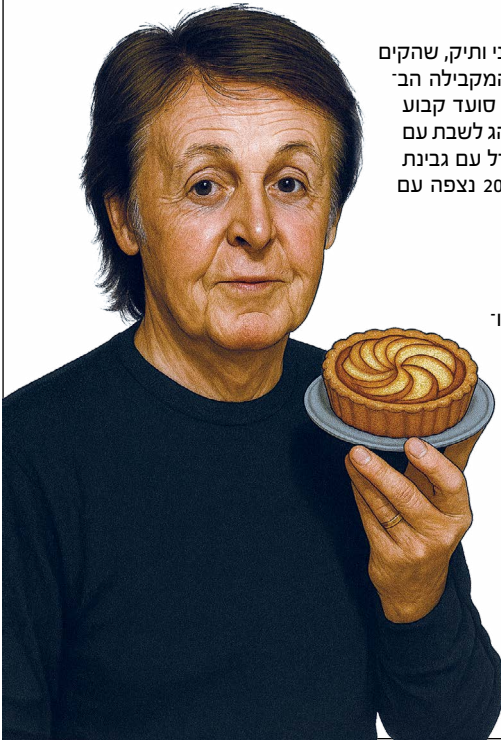
פול מקרטני

החיפושית האגדית סיר פול מקרטני הוא צמחוני ותיק, שהקים בבריטניה את קמפיין Meat Free Monday, המקבילה הבריטית ל-Meatless Monday. בעבר הוא היה סועד קבוע במסעדה הטבעונית Manna בנוטינג היל, שם נהג לשבת עם אשתו המנוחה לינדה ולהזמין מנות כמו שטרודל עם גבינת ברי, שמנת וכרישה וטארט תפוחים. בשנת 2024 נצפה עם משפחתו אוכל במסד האיטלקי River Cafe.

אלטון ג'ון

גם לסר אלטון ג'ון יש כמה נקודות אהבות בלונדון. למשל, הוא חובב את הבראסרי הצרפתי Langan's Brasserie, אותו פקדו גם ידוענים כמו מיק ג'אגר, אליזבת' טיילור, הנסיכה מרגרט ואחרים. מקום צרפתי נוסף שאהב עליו הוא המסעדה הצרפתית הוותיקה ביותר בלונדון, L'Escargot. ובדומה לפול מקרטני, הוא גם אוהב לאכול ב-River Cafe הפופולרית.

*** עומר לוגסי, מנכ"ל סיורי האוכל "רעבים בלונדון", וברי כהן, מנכ"ל סיורי המוזיקה "רוק בלונדון", הם גם יוצרי הפודקאסט "סקרנים בלונדון".**
למידע על הסיורים:
www.londonist.co.il/tours

“

BAZAAR

Gielly Green are not only master colourists, they're also utterly warm and generous... explaining what the best options are for your specific hair type with spectacular results.

”

“

THE SUNDAY TIMES

I, fusspot of fusspots, was completely delighted with the results.

INDIA KNIGHT

”

“

TATLER

This recently renovated beauty destination is a one-stop dream house for hair, brows, massage and nails.

”

YOUR DESTINATION FOR HAIR & BEAUTY EXCELLENCE IN THE HEART OF LONDON

Gielly Green, situated in London's Marylebone district, is renowned worldwide for its blend of beauty and luxury. With an atmosphere that exudes cosmopolitan flair and creative energy, this award-winning salon offers a haven of sophisticated indulgence.

Book your appointment now by calling 020 7034 3060 or visiting our website.

www.giellygreen.co.uk

Gielly Green

המדרין

מוזיקה // ברי כהן

בשורה מרגשת לעולם התרבות.
מרכז דיוויד בואי ב V&A

V&A: David Bowie Center

Parkes Street,
Queen Elizabeth Olympic Park,
Hackney Wick, London, E20 3AX

מרכז דיוויד בואי החדש של מוזיאון ויקטוריה ואלברט הוא בשורה מרגשת לעולם התרבות: לראשונה מוקם בלונדון מרחב קבוע שמוקדש כולו לאמן ששינה את פני המוזיקה, האופנה והאמנות הפופולרית. המרכז, שנפתח בספטמבר 2025 בפארק האולימפי, מאגד מעל ל-90,000 פריטים נדירים מהארכיון האישי של בואי - תלבושות אייקוניות, כלי נגינה, טיטות שירים, מכתבים, רעיונות קולנועיים שמעולם לא מומשו, ואפילו תרשימי איפור וסקיצות במה. זהו שילוב מרהיב של מוזיאון, ארכיון חי ומרכז מידע, שבו תערוכות מתחלפות מדי שישה חודשים, והאוצר הראשון הוא המוזיקאי ניל רודג'רס, המפיק שעבד עם בואי על האלבום "Let's Dance". זו "תדרדרה של יצירותיו", שבה אפשר לחוות את כל גלגוליו של בואי - מ-Major Tom ועד The Thin White Duke - ולצלול לעומק עולמו של אמן שתמיד היה צעד אחד לפני כולם.

תאריכים: החל מספטמבר 2025.

כרטיסים: הכניסה למרכז דיוויד בואי במוזיאון V&A East Storehouse היא חינמית, אך נדרשת הזמנת כרטיס מראש (Timed Ticket). עם זאת, הם ישמחו לתרומה מומלצת של £5 בעת ההזמנה.

www.vam.ac.uk/exhibitions/david-bowie-centre

Orchestra Baobab

Silk Street, Barbican, London EC2Y 8DS

אוהבים מוזיקת עולם? גרוב אפריקאי? מקצבים לטיניים? ההופעה הזו בדיוק בשבילכם. היישר מדקר, בירת סנגל, מגיעה לבמת מרכז הברביקן "אורקסטרה באובאב" האגדית - בהרכב גרובי וסו' חף שחוצה ד'אגרים, סגנונות ועשורים. ההרכב, שמשלב צלילים מסורתיים מסנגל עם השפעות לטיניות עשירות, חוגג 50 שנות פעילות ומזמין אתכם להצטרף לחגיגה מוזיקלית בלתי נשכחת. **יום ראשון, 30 בנובמבר 2025, בשעה 19:30**

כרטיסים: בין £20 ל-£35.

<https://www.barbican.org.uk/whats-on/2025/event/orchestra-baobab>

* **ברי כהן הוא שדרן רדיו ומדריך סיורי "רוק בלונדון" בעקבות הרוק הבריטי ("רעבים בלונדון").**

תיאטרון // נועה אבידן

50 First Dates: The Musical

The Other Palace,
12 Palace Street, London SW1E 5JA

המחזמר "50 first Dates" מבוסס על הקומדיה הרומנטית המצליחה מ-2004 בכיכובם של אדם סנדלר ודרו ברימור. ההפקה נכתבה, הולחנה ונכתבה על ידי דיוויד רוסמר וסטיב רזן, ובימה על ידי קייסי ניקולאס, זוכה פרסי טוני רבים. ההצגה מספרת את סיפורו של הנרי, רווק, ולוסי, מורה לאמנות, שמפגשים הם כמו "דייט ראשון" מדי יום - כשלוסי שוכחת את המפגש בכל בוקר. ההפקה

London Jazz Festival

ברחבי לונדון - אולמות, מועדונים ומרכזים תרבותיים

פסטיבל הג'אז הגדול והחשוב ביותר בבריטניה חוזר עם עשרות הופעות, שיתופי פעולה נדירים והפקות מקור מרתקות. כמו בכל נובמבר, גם השנה יתכנסו חובבי ג'אז מכל רחבי העולם לצפות במיטב המוזיקאים והרכבי הג'אז הבינלאומיים והמקומיים, שיגיעו להופיע על במות לונדון. האירוע יתפרש על פני כשבוע וחצי, ויכלול הופעות רבות לצד אירועים מיוחדים וחד פעמיים. בין הופעות שלא כדאי לפספס: אבי הג'אז האתיופית Mulatu Astatke, הסקסופוניסטית הבריטית המופלאה Nubya Garcia, המתופף והמפיק הגרובי במיוחד Nate Smith, ו-Adrian Younge עם הפרויקט המצוין שלו Jazz Is Dead.

תאריכים: 23-14 בנובמבר 2025

כרטיסים ופרטים באתר:

<https://efglondonjazzfestival.org.uk/>

Black Sabbath – The Ballet

Birmingham Royal Ballet
Sadler's Wells Theatre,
Rosebery Ave, London EC1R 4TN

מי היה מאמין שנזכה לצפות במופע בלט ייחודי המבוסס כולו על המוזיקה של חלוצי ההאבי מטאל, Black Sabbath? זה אולי נשמע כמו שעטנז - וגם לי זה נשמע כך - אבל דווקא השילוב הלא צפוי הזה מעורר סקרנות רבה. שנתיים לאחר הפרמיירה, חוזר המופע המיוחד לבמות, כשהבלט המלכותי של ברמינגהם יוצא שוב מעיר הולדתה של "בלאק סאבאת" לסיבוב הופעות ברחבי אנגליה, ובין היתר מגיע גם ללונדון. המופע, שנוצר בשיי תוף פעולה עם חברי הלהקה ובפיקוח צמוד של גיטריסט העל טוני איורי, מציע חוויה אמנותית יוצאת דופן, המשלבת בין שני עולמות - מטאל ובלט - ומציגה יצירה בה משתתפים מיטב הרקדנים, הכוריאוגרפים, המוזיקאים, המלחינים ואנשי המקצוע של מוסדות הבלט והאופרה הבריטיים.

תאריכים: 22-25 באוקטובר 2025

שעות: רביעי עד שבת - מופעים בשעה 19:30, שבת (25.10):

גם מופע צהריים בשעה 14:30

כרטיסים: בין £20 ל-£65.

<https://www.brb.org.uk/shows/black-sabbath>

שילוב בין שני עולמות - מטאל ובלט.
Black Sabbath - The Ballet

פרשנות חדשנית ומרתקת
ליצירה הקלאסית. אותלו

הבמה מככבים שחקנים מוכשרים כמו דייוויד היירוד, טובי ג'ונס וקייטלין פיצג'רלד, שמביאים לחיים סיפור אפי על מניפולציה, כוח וגבריות רעילה. זוהי חוויה תיאטרלית עוצמתית שמתאימה גם למי שמכיר את המחזה הקלאסי וגם למי שנתקל בו לראשונה.

תאריכים: 23 באוקטובר-13 בדצמבר 2025
שעות: שלישי-שבת 19:30; שבת-ראשון 15:00
כרטיסים: החל מ'£25'.
<https://trh.co.uk/whatson/othello/>

Paddington: The Musical

Savoy Theatre, Savoy Court,
Strand, London WC2R 0ET

שירים מקוריים וכריכי מרמלדה.
פדינגטון - המחזמר

המחזמר "פדינגטון" מתבסס על סדרת ספרי הילדים האהובה של מייקל בונד ועל סרטי הקולנוע המצליחים. ההפקה, המיועדת לכל המשפחה, כוללת שירים מקוריים, כוריאוגרפיה סוחפת וכמובן, כריכי מרמלדה. הסיפור עוקב אחר דוב קטן מפרו שמגיע ללונדון, מוצא בית חדש אצל משפחת בראון ונאלץ להתמודד עם סכנות בלתי צפויות. ההצגה מציגה נושאים של קבלת האחר ומשמעותה של משפחה.

תאריכים: 1 בנובמבר-21 בדצמבר 2025
שעות: שלישי-שבת 19:30; שבת-ראשון 15:00
כרטיסים: החל מ'£25'. המלצת גיל: +5
<https://www.thesavoytheatre.com/>

כוללת שירים מקוריים, כוריאוגרפיה מרהיבה ועיצוב במה מרהיב.
תאריכים: 14 בספטמבר-16 בנובמבר 2025
שעות: שלישי-שבת 19:30; שבת-ראשון 15:00
כרטיסים: החל מ'£35'
<https://theotherpalace.co.uk/>

The Producers

Garrick Theatre, 2 Charing Cross Road,
London WC2H 0HH

בהשראת סרט הקאלט של מל ברוקס, המחזמר עטור הפרסים "המפיקים" חוזר לווסט אנד בהפקה מרגשת עם צוות שחקנים עשיר. ההפקה, שזכתה בשיא של 12 פרסי טוני בברודוויי, עוקבת אחר המפיק הכושל מקס בייליטסקוט ושותפו ליאו בלום, שמנסים להעלות בכוונה את המחזמר הגרוע ביותר אי פעם כדי לקרוע את כספי המשקיעים, אך נכשלים בהצלחה מסחררת. המחזמר ידוע בהומור הפרוע והלא-פוליטיקלי-קורקט שלו, עם שירים איקוניים כמו "Springtime for Hitler". צוות השחקנים כולל את אנדי ניימן בתפקיד מקס, מארק אנטולין כליאו בלום וג'ואנה וודורד כאלה, שחוזרים להפיח חיים בסיפור הקומי והמוטרף הזה.

תאריכים: 15 בספטמבר-15 בנובמבר 2025
שעות: שלישי-שבת 19:30; שבת-ראשון 15:00
כרטיסים: החל מ'£30'

<https://www.officialtheatre.com/garrick-theatre/the-producers/>

Othello

Theatre Royal Haymarket, 18 Suffolk
Street, London SW1Y 4HT

ההצגה "אותלו" היא הפקה חדשה ומרשימה לטרגדיה האפלה של ויליאם שייקספיר, בבימויו של זוכה פרס הטוני טום מוריס. המחזה, שמתמקד בגנרל ונציאני שהופך קורבן למדימה קנאית של קצינו יאגו, חוקר נושאים נצחיים כמו קנאה, בגידה, גזענות והרס עצמי.

ההפקה בתיאטרון רויאל היימרקט מציגה פרשנות עכשווית ומרתקת ליצירה, עם מוזיקה מקורית של פי.ג'יי הארווי. על

JOIN OUR ISRAELI DANCE PERFORMING GROUPS

ORANIM

OUR ADULT GROUP, PERFORMING
IN LONDON AND THE UK!

LAZUZ

FOR AGES 12-17

NEVATIM

FOR AGES 8-11

+07980451912
info@idi.org.uk
www.idi.org.uk

REGISTERED CHARITY NO. 279801

המדריך

All My Sons

Wyndham's Theatre,
Charing Cross Road, London WC2H 0DA

BRYAN CRANSTON MARIANNE JEAN-BAPTISTE
PAAPA ESSIEDU

ALL MY SONS
WRITTEN BY ARTHUR MILLER DIRECTED BY IVO VAN HOFVE
SCENIC AND LIGHTING DESIGN BY JAN VERSWEYVELD

המחזה "כולם היו בניי" (All My Sons), יצירתו הראשונה והמהדהדת של ארתור מילר, שב לווסט אנד בלונדון בהפקה חדשה ומסקרנת בבימויו של איוואן ואן הוב-ה-אחד הבמאים הבולטים בתיאטרון האירופי והעולמי. בריאן קרנסטון, זוכה פרסי אמי, טוני ואוליבייה, מוביל את ההפקה בתפקיד ג'ו קלר - איש עסקים אמריקאי שבנה את הצלחתו בעמל כפיו, אך נאלץ להתמודד עם האשמות חמורות על מעורבותו באספקת חלקים פגומים לצבא בזמן מלחמת העולם השנייה. בנו הבכור נעדר, והאמת סביב מעשיו מתחילה להיחשף דווקא בעת שלום, כשהשלכות הבחירות המוסריות שלו מערערות את יסודות משפחתו. לצדו מככבים מריאן ד'אן בפטיסט בתפקיד האם, קייט קלר, ופאפה אסיידו בתפקיד הבן כריס - שנאלץ להתמודד עם האמת הקשה על אביו. המחזה נחשב לאבן דרך בתיאטרון האמריקאי שלאחר המלחמה, ומילר משתמש בו כדי לחשוף את הפער בין האידיאלים של "החלום האמריקאי" לבין המציאות המוסרית והרגשית של החברה. זהו מחזה חד, מצמרר ומעורר מחשבה - כזה שלא משאיר את הצופה אדיש.

תאריכים: 14 בנובמבר-20 בדצמבר 2025

שעות: שלישי-שבת 19:30; שבת-ראשון 15:00

כרטיסים: החל מ'£25. המלצת גיל: +14

<https://www.wyndhamstheatre.co.uk/whats-on/all-my-sons>

Punch

Apollo Theatre, 31 Shaftesbury Avenue,
London W1D 7EZ

המחזה נכתב על ידי ג'יימס גרהאם - מהמחזאים החשובים והנועזים בתיאטרון הבריטי כיום - ובוים על ידי אדם פנפורד. הוא מבוסס על סיפורו האמיתי של ג'ייקוב דאן, נער מוטינגהאם שבמהלך ערב שגרתי הכה אדם באגרוף אחד, מה שהוביל למותו. לאחר שריצה עונש מאסר, ג'ייקוב נותר אבוד, עד שמפגש בלתי צפוי עם הוריו של הקורבן - ג'ואן ודייוויד - פתח בפניו מסע של חרטה, תיקון ושינוי עמוק. ההפקה, שזכתה לשבחים במוות של מוטינגהאם ו-Young Vic, נחשבת ליצירה נוקבת ומרגשת

על אחריות, חמלה והאפשרות לגאולה. היא מעוררת דיון ציבורי נרחב - לא רק בתיאטרון, אלא גם בבתי משפט, בתי ספר ואפילו בפרלמנט הבריטי. ההצגה מוקדשת לג'יימס הודג'קינסון ולכל קורבנות האלימות מסוג "one-punch" - מקרים שבהם אגרוף אחד משנה חיים שלמים. זהו תיאטרון עם אמירה חברתית חזקה, שמזמין את הצופים לא רק לצפות - אלא גם לחשוב, להרגיש ולשאול שאלות.

תאריכים: 22 בספטמבר-31 באוקטובר 2025
שעות: שלישי-שבת 19:30; שבת-ראשון 15:00
כרטיסים: החל מ'£20

אגרוף אחד
משנה חיים
שלמים. Punch

תערוכות // כלנית שכנר לאופר

Kerry James Marshall - The Histories

Royal Academy of Arts
Burlington House, Piccadilly,
London W1J 0BD

תערוכה רחבת היקף של האמן האמריקאי קרי ג'יימס מרשל, מהחשובים והמשפיעים בדורנו. מרשל, פרופסור לשעבר באוניברסיטת אילינוי, ידוע בציוריו של דמויות שחורות בקנה מידה גדול, המעמידים את חייהם של אמריקאים שחורים במרכז ההיסטוריה של האמנות. העבודות בתערוכה מתכתבות עם מסורת הציור ההיסטורי, זכויות אזרח, קומיקס, מדע בדיוני וזיכרונות אישיים. זו התערוכה הגדולה ביותר של מרשל מחוץ לארה"ב, והראשונה בבריטניה.

תאריכים: 20 בספטמבר 2025-18 בינואר 2026

שעות: שלישי-ראשון 18:00-10:00; שישי 10:00-21:00

מחיר כניסה: £23.50

royalacademy.org.uk

מפתח 38
קרי ג'יימס מרשל, בית ספר ליופי, בית ספר לתרבות, 2012. אוסף מוזיאון האמנות של ברמינגהם, אלבמה. © קרי ג'יימס מרשל. באדיבות האמן וגלריית ג'ק שיינמן, ניו יורק.

צילום: שון פאת'אסמה

סרקו את הקוד להצטרפות:
לפרטים נוספים כתבו אלינו ל:
hamoadon@ibc.london

שנה טובה ומתוקה!

הלוואי שתבוא עלינו שנה מלאה
בבשורות טובות, צמיחה והצלחות.

מועדון העסקים הישראלי בלונדון (IBC)
מזמין אתכם להצטרף לקהילה שלנו,
ולהרגיש בבית.

נשמח לראותכם!

ISRAEL BONDS

The strength and determination of Israel forge a future full of promise. This Rosh Hashanah, your support for Israel is more important than ever, as we look toward a year of peace, joy & renewal for Israel and all who stand with her.

Wishing you a meaningful and peaceful New Year from all of us at Israel Bonds.

Shana Tova Umetukah

DEVELOPMENT COMPANY FOR ISRAEL (INTERNATIONAL) LTD. ALL RIGHTS RESERVED.
AUTHORISED AND REGULATED BY THE FINANCIAL CONDUCT AUTHORITY. 2025 E/OE

020 3936 2712

INFOEN@ISRAELBONDSINTL.COM
ISRAELBONDSINTL.COM

המדריך

Taylor Wessing Photo Portrait Prize

National Portrait Gallery
St Martin's Place, London WC2H 0HE

תערוכת צילום פורטרטים עכשווית המציגה עבודות נבחרות של צלמים מרחבי העולם. התערוכה כוללת פורטרטים רשמיים לצד רגעים אינטימיים, ומדגישה את הגיוון בזהויות, סגנונות וסיפורים. השנה הוגשו מעל 5,900 עבודות, ומתוכן נבחרו 60 לתצוגה. התערוכה גם כוללת את סדרת Focus In, המציגה עבודות חדשות של צלם ותיק שנבחר על ידי הגלריה.

תאריכים: 13 בנובמבר 2025 - 8 בפברואר 2026

שעות פתיחה: ראשון-חמישי 18:00-10:00, שישי-שבת 21:00-10:30

מחיר כניסה: £9.50
npg.org.uk

Peter Doig - House of Music

Serpentine South Gallery, Kensington
Gardens, London W2 3XA

תערוכה חדשה של הצייר הבריטי פיטר דויג, מהאמנים הפיגורטיביים החשובים בדורנו. דויג, שחי בטרינידד מאז 2002, חוקר את הקשרים בין מוזיקה, קולנוע והתכנסות קהילתית. התערוכה הופכת את הגלריה למרחב האזנה, עם ציורים שנוצרו לאורך שני עשורים, לצד עבודות חדשות מהסטודיו שלו בלונדון. המוזיקה - מתוך ארכיון אישי של תקליטים וקלטות - מושמעת דרך רמקולים אנלוגיים נדירים משנות ה-50, ויוצרת חוויה חושית ייחודית.

תאריכים: 1 באוקטובר 2025 - 8 בפברואר 2026

שעות: שני 18:00-12:00, שלישי-שישי 18:00-10:00

שבת-ראשון: 19:00-10:00
מחיר כניסה: חינם
serpentinegalleries.org

Gianni Versace Retrospective

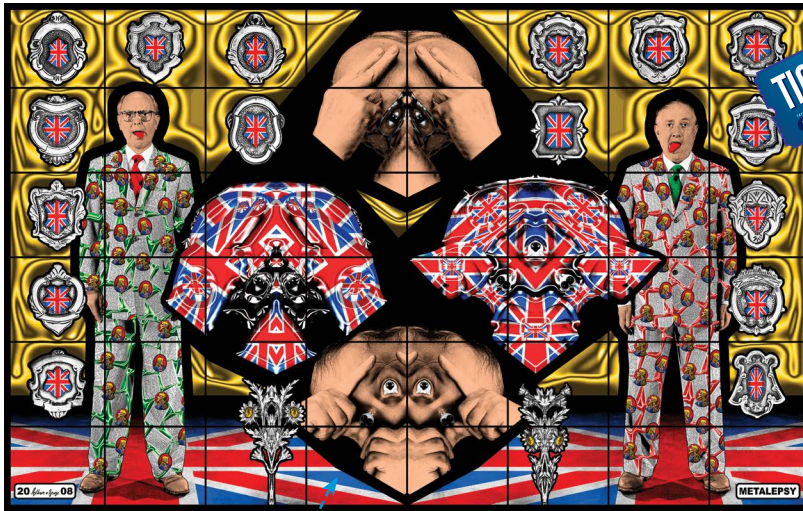
Arches London Bridge
Bermondsey, 8 Bridge Street,
London SW1 2ER

תערוכה מקיפה המציגה מעל 450 פריטים מקוריים של ג'אני ורסאצ'ה מהשנים 1988-1998, כולל בגדים, אקססורזי, סקיצות, סרטונים וראיונות. רבים מהפריטים מוצגים לראשונה בבריטניה, באדיבות אספנים פרטיים. התערוכה מדגישה את הקשרים בין ורסאצ'ה וסלבריטאים לונדוניים כמו הנסיכה דיאנה, אלטון ג'ון וקייט מוס, מציגה את השפעתו על תרבות הפופ, האופנה והייצוג הלהט"בי.

תאריכים: החל מאוקטובר 2025

שעות פתיחה: ראשון-שישי 18:00-10:00, שבת 19:00-10:00

מחיר כניסה: £23

גילברט וג'ורג', מטאלפסי, 2008.
© גילברט וג'ורג'.
באדיבות גלריית ווייט קיוב

Gilbert & George - 21st Century Pictures

Hayward Gallery
Southbank Centre,
Belvedere Rd, London SE1 8XX

צמד האמנים גילברט וג'ורג' מציגים מעל 60 עבודות שנוצרו ב-25 השנים האחרונות. עבודותיהם צבעוניות, נועזות וגדולות ממדים, ומתמקדות בנושאים כמו מין, דת, לאומיות ומוות. התערוכה מציגה את חזונו הייחודי - אמנות נגישה לכולם, המבוססת על רגשות, מחשבות ואינטלקט. רבות מהעבודות מתעמקות בנורמות ובטאבו חברתי, תוך שימוש בכותרות בנות מילה אחת ובדימויים יומיומיים.

תאריכים: 7 באוקטובר 2025 - 11 בינואר 2026

שעות פתיחה: שלישי-שישי 18:00-10:00, ראשון 18:00-10:00

שני סגור

מחיר כניסה: £20

southbankcentre.co.uk

Turner & Constable - 250 Years

Tate Britain
Millbank, London SW1P 4RG

תערוכה חגיגית המציגת 250 שנה להולדתם של שניים מגדולי הציירים הבריטים - ג'יי.מ. טרנר וג'ון קונסטבל. דרך ציורי נוף, סקיצות אישיות ופריטים נדירים, נחשפים קשריהם לטבע ולשינויים חברתיים. התערוכה מציגה את ההבדלים והדמיון בין שני האמנים, ואת השפעתם על הדור הבא של אמני הנוף. בין גולות הכותרת: ציוריו המאוחרים והדרמטיים של טרנר ורישומי העננים האקספרסיביים של קונסטבל.

תאריכים: 27 בנובמבר 2025 - 12 באפריל 2026

שעות פתיחה: כל יום 18:00-10:00

מחיר כניסה: £24

tate.org.uk

משמאל לימין: ג'.מ.ו. טרנר, השריפה של בתי הלורדים והקומונס, 16 באוקטובר 1834.
מוזיאון האמנות של קליבלנד, תרומת ג'ון ל. סברנס (1942.647); ג'ון קונסטבל, הסוס הלבן, 1819.
© אוסף פריק, ניו יורק.
צילום: ג'וזף קוסיה ג'וניור

* הכותבת, אמנית וצלמת, מובילה סיורי בוטיק בגלריות ובבתי מכירות לאמנות בלונדון, המיועדים לקבוצות ולילחידים.

"זה לא רק פודקסט, אלא בית ספר לנדל"ן"

האזינו לפודקסט שלנו

"חיפושיות נדל"ן"

אורית וחן לב מדברים על נדל"ן באנגליה

עכשיו בכל הפלטפורמות

השקעות בליברפול לבתים צמודי קרקע דרך מכירה פומבית לשיפוץ, השכרה וניהול

- נסיון, ידע ומקצועיות של מעל ל-20 שנה ומאות נכסים אשר נרכשו ע"י משקיעים ונמצאים תחת השירותים שלנו.
- ההשקעות החל מ-£115,000 לכלל פרויקט המניב תשואה של 6%-7% נטו לפני מס.

ליצירת קשר ושיחת יעוץ:

lev@levproperties.co.uk • 020-8088-3261 • www.nadlan-london.co.il • www.levproperties.co.uk

Lev Properties Limited Liverpool – nadlan-liverpool.co.il

Direct contact – 015-1257-5263 • Office contact – 015-1257-5265 • 183-185 Rawson Road, Litherland, Waterloo, L21 1HN

טעם ישראל איתי

MAZAL

ORIGINAL SHAWARMA

WWW.MAZAL.LONDON

KOSHER FEDERATION

SUN—THURS 11³⁰—22⁰⁰

חנות 192, קומה שנייה
שוק האוכל החדש
בקמפדן HAWLEY WHARF
NW1 8RP